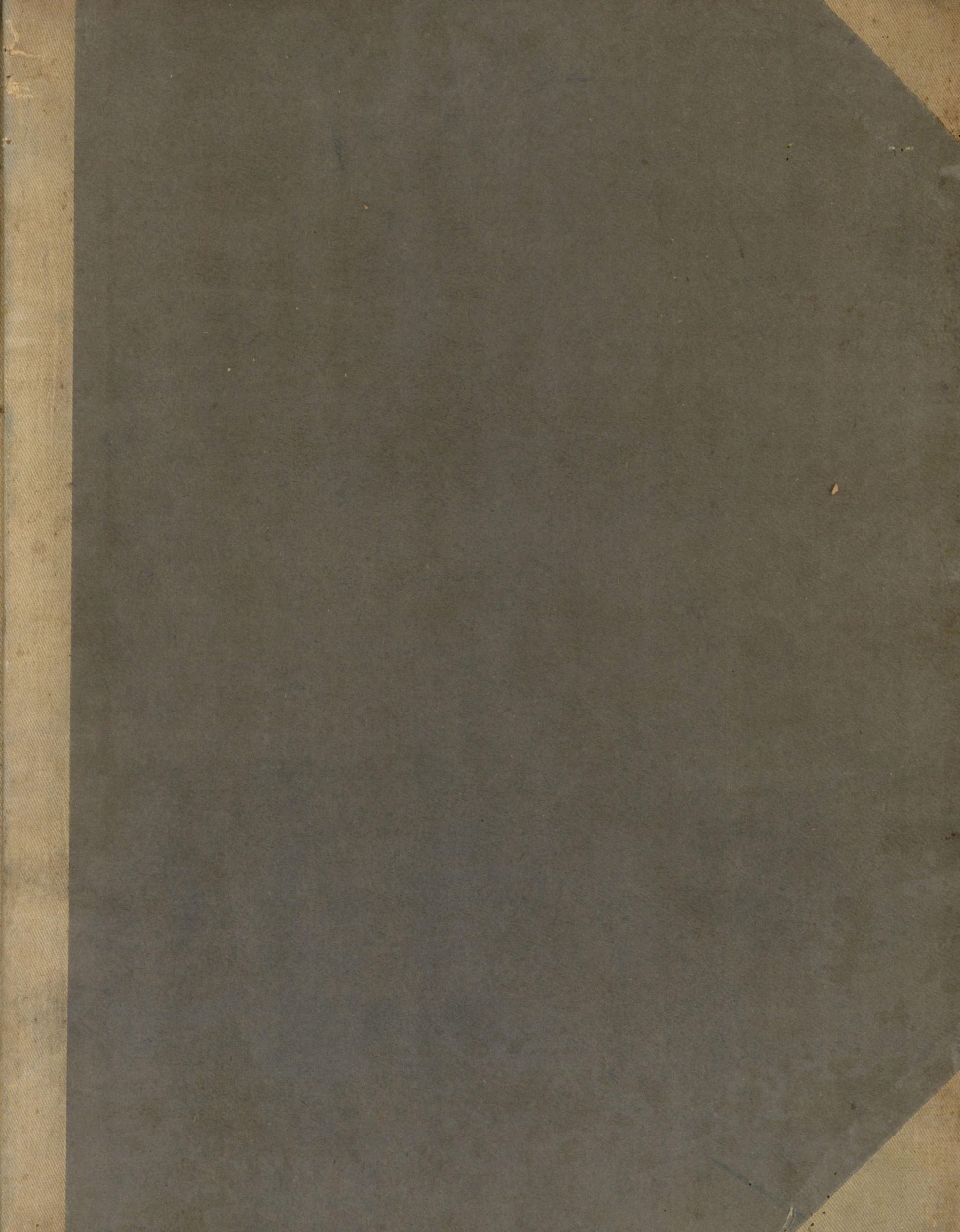
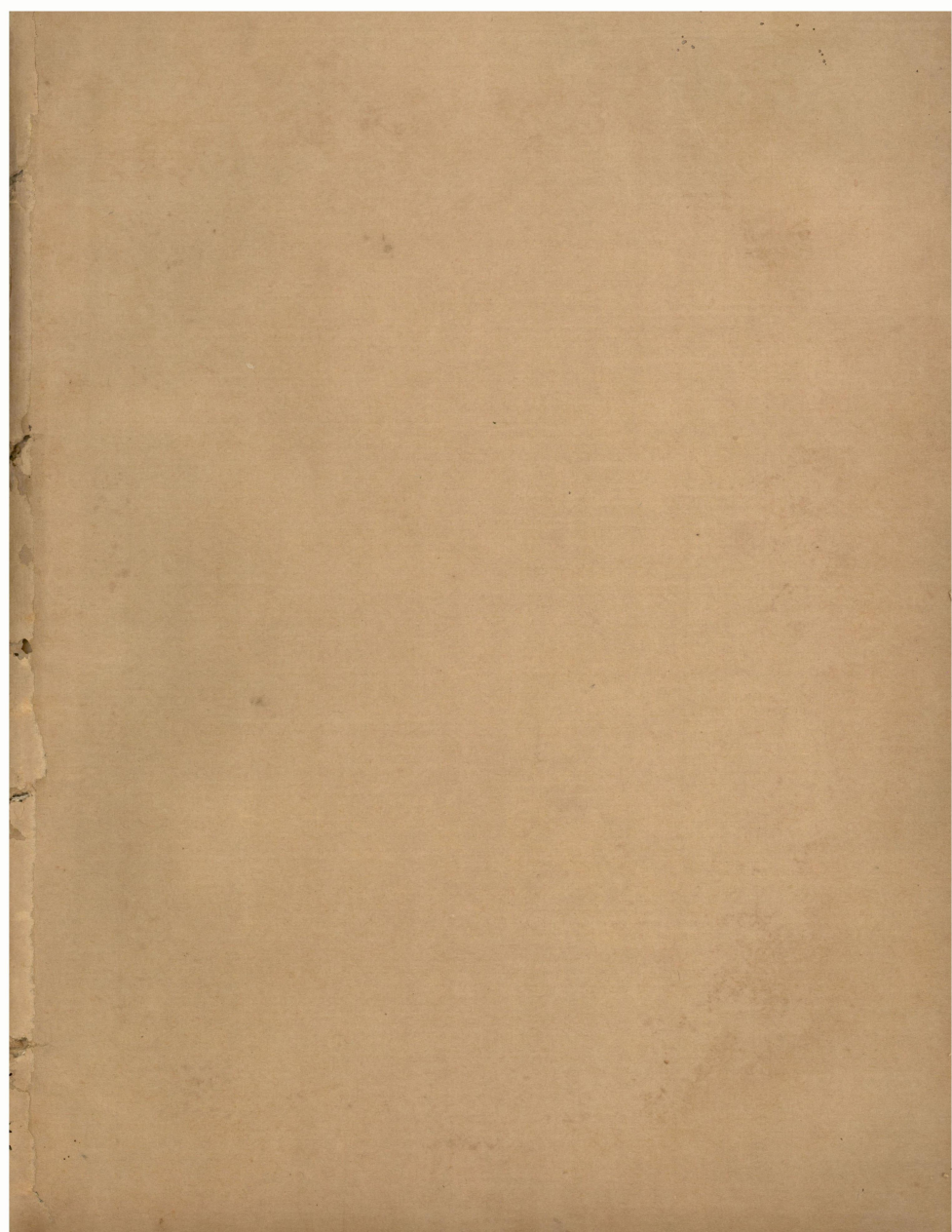
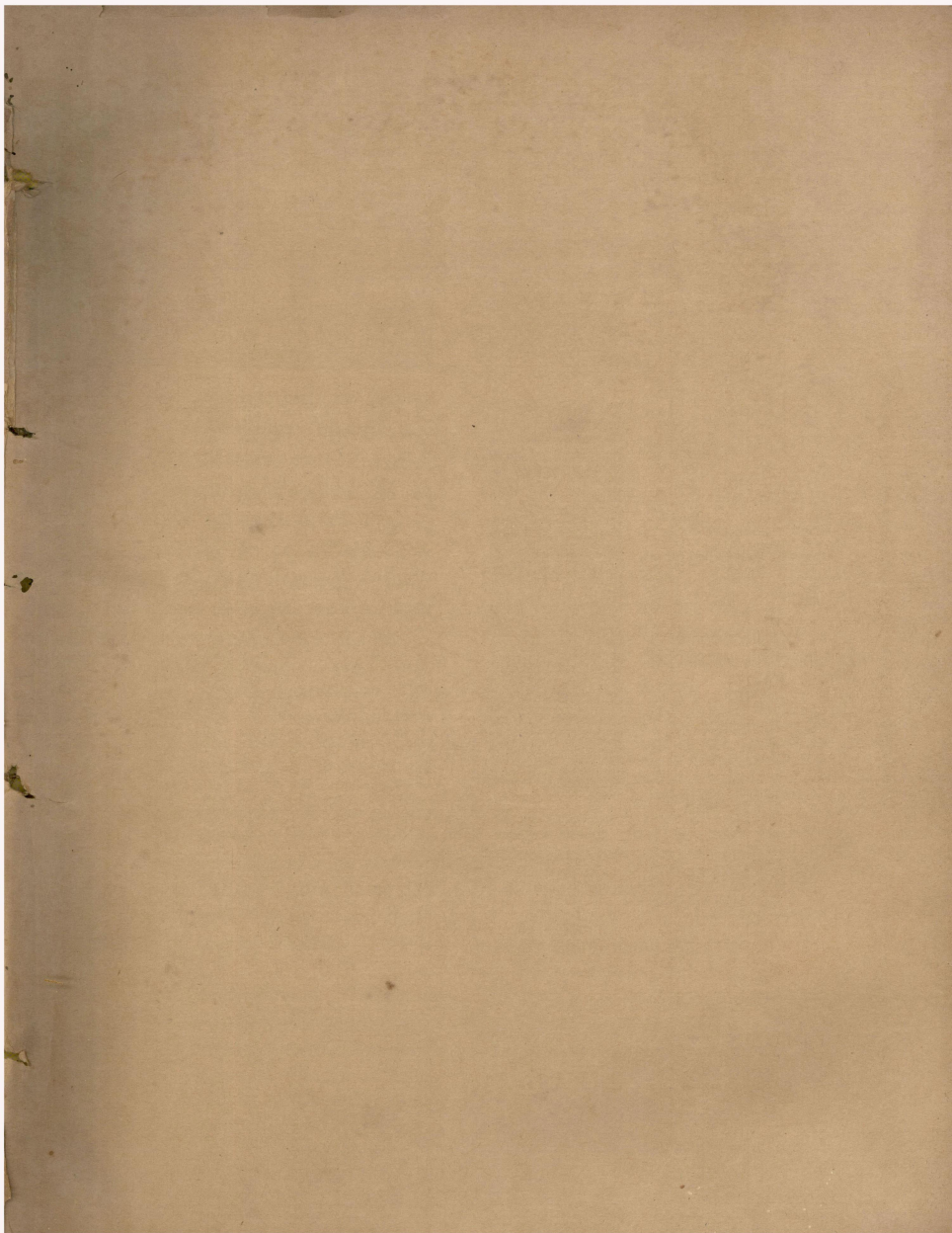
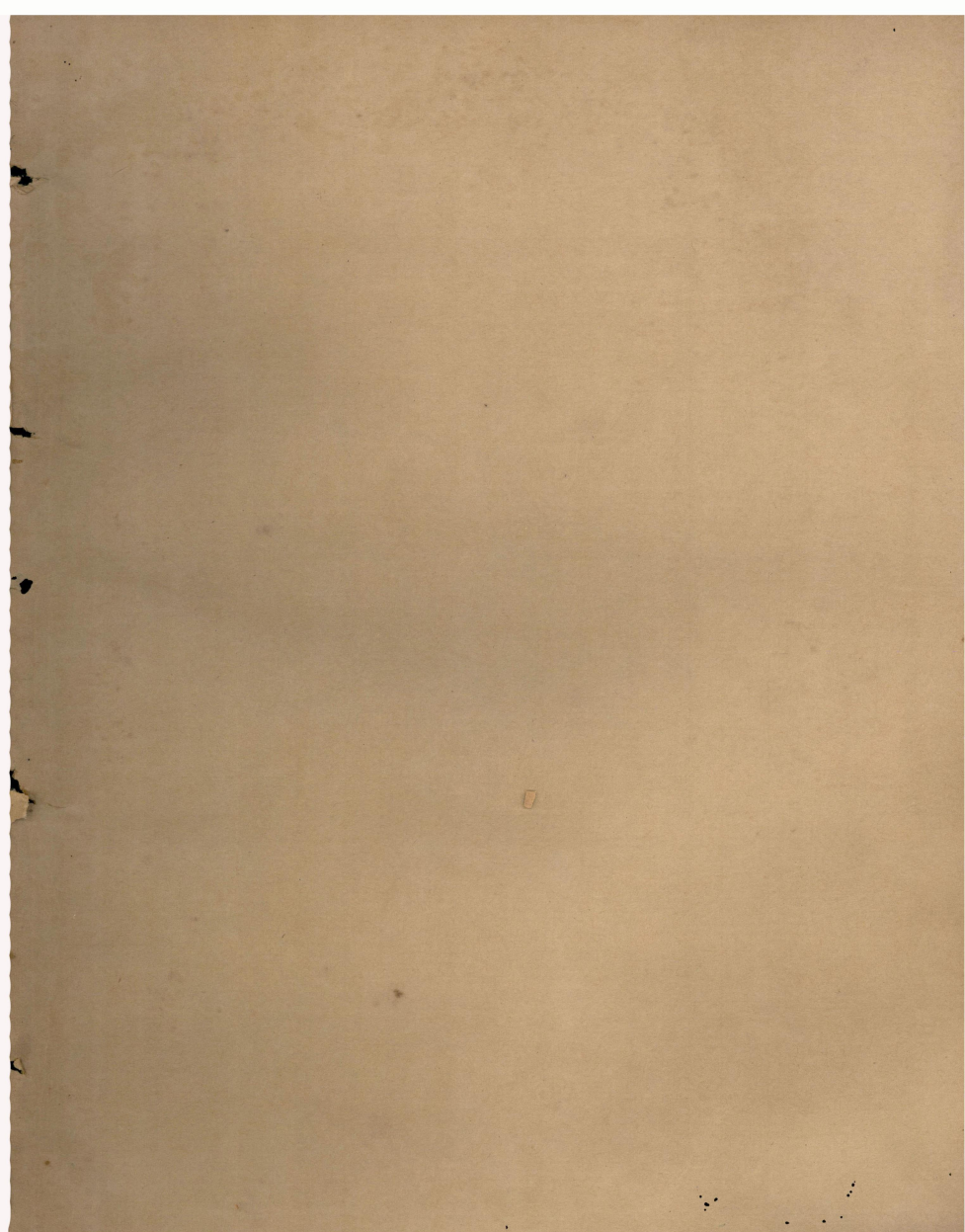

ชี้อำนาจวิจารณ์

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ขอบข่ายที่คลาดเคลื่อน
เขียน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ไท-สัปดาห์

เนื่องด้วยหนังสือพิมพ์ของท่าน ฉบับที่ ๕๒ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๐ หน้า ๒๘ ลงข้อความว่า "หน่วยความ ส.บ. หนึ่งแห่งภาคใต้ สงวน กนกวิจิตร สังคิทธิพรกระชาชัยย์" ลา นั้น ข้าพเจ้ายังมีส่วนคลาดเคลื่อนข้อเท็จจริงอยู่บางประการ คือ ข้าพเจ้าไม่ได้สังคิทธิพรกระชาชัยย์ใด หากอ้างท่านกรุณาแก้ไขว่าให้ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง เพราะอาจจะทำให้ผู้ซึ่งอยู่ห่างไกลเข้าใจผิดได้ ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจท่านเป็นอันมาก และเชื่ออยู่เสมอว่าทุกคนจะทำการโดยสุจริต การที่ท่านจะจดจำสมาชิกผู้แทนราษฎรทุกท่านว่าสังคิทธิพรกระชาชัยย์ย่อมจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง ข้าพเจ้าเองในการประชุมสภามวลชนแรก มีเพื่อนนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่งลงชื่อว่า ข้าพเจ้าเข้าพรรคเสรีมนังคศิลา ซึ่งอาจจะเห็นเจตนาหรือไม่ก็ตาม แต่ผลข้าพเจ้าต้องทำความเข้าใจกับพี่น้องราษฎรอยู่หลายวัน จึงจะเข้าใจกันได้.

ข้าพเจ้าเรียนมานับว่าเป็นการตำหนิตาน หากแต่ท่านได้กรุณาแก้ไขให้ ก็เท่ากับเป็นการช่วยเหลือข้าพเจ้าเสียด้วยซ้ำ หวังว่าข้าพเจ้าคงได้รับไมตรีจิตจากท่านอย่างเป็นกันเอง ข้าพเจ้าหวังว่า เราก็ต่างทำหน้าที่เพื่อประชาชนด้วยกัน หากสิ่งใดที่ข้าพเจ้าพอจะรับใช้ ในกิจการแห่งท่านด้วยความเต็มใจแล้ว ข้าพเจ้าจะเต็มใจด้วยความยินดี และจะเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสร่วมมือกับท่านเพื่อประชาชน.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
สงวน กนกวิจิตร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สุราษฎร์ธานี.

ไท ใบตีปดาด

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๕
วันพฤหัสบดี ๕ สิงหาคม ๒๕๐๐

สรุปและวิจารณ์	หน้า ๒
โดย V.2. แก้ว โกมล.	
บทวิจารณ์การเมือง	๒
โดย "ศราภ"	
ขุนโจร	๑๐
โดย จ. แสงชัย	
ฝัน	๑๒
โดย เกียรติศักดิ์ มุขเสน	
เรื่องสั้น-สั้น	๑๓
โดย กาหลง	
นิยายจบ	๑๖
โดย คาวทาง	
เทศน์ครุฑประหาร	๑๖
โดย จินดา จันทนเสรี	
เลือดสีน้ำเงิน	๑๗
สกล คุรุเมธี	
คลื่นหลงทางใต้ดิน	๒๐
โดย เนตร เชมโบธิน	
จากระเบียงสภา	๒๒
โดย แก้ว นิรันดร์	
เปรตสี่คอนเพอร์เรนซ์	๒๓
โดย บรรพต สิงห์พันธุ์	
ชาวและเคา	๒๔
โดย ภูมิ เวียงไกร	
อาชญากรรมที่เผ่าคราม	๒๕
โดย อำนวย ชูเจริญ	
เรื่องหนึ่ง-หนึ่ง	๒๖
โดย แดง พงษ์ขรรณ	
กรรมของสัตว์	๒๖
โดย วิสสุ เดชภูษ	
ใต้ดิน	๓๐
โดย วัชร-บาล	
ตะไกร	๓๗
โดย คล ราชโค	
ออกอากาศ	๔๕
โดย คานท์ กิณห์	
สังคม	๕๐
โดย ระวีธนา	

ภาพล้อการเมืองและสังคม

โดย ปิ่นแก้ว, ลอดดี, พ. ตรี, กนก

คือนายพร มลิกธ กัสเซลถูกฆ่าอีกยาก
ไปช่วย การฆ่ากันการเมืองอย่างออก
อาจเช่น เป็นที่ถกเถียงไม่จบ
เกี่ยวกับว่า โคม่ากับพืชม มากรวยเคียว
กันกันนายออร์ ลีวรี่ ผู้อำนวยกร
หนังสือพิมพ์ การสังหารนักการเมือง
ฝ่ายตรงกันข้ามเช่นนี้ นับว่าไม่ใช่เช่น
เรื่องเล็กน้อยเลย แม้ตำรวจเมืองไทย
ระส่ำระสายเกือบห้าปี ซึ่งเราเห็นว่า
พฤกการเผด็จการว่า สร้างความสยด
สยอง และเต็มไปด้วยความโหดร้าย
อย่างยิ่ง.

เมื่อ ๑๗-๑๘วันมี มีชาวเผ่าเผ่า (นาซอก
รัฐมนตรีจะบอกกระทรวงมหาดไทย) เพื่อ
"ประณต" เริ่มแสดงตนอย่างผู้มาร่วมกัน
นั้น เราเห็นว่าถ้าหากความดีนี้เป็นความจริง
ก็เป็นการดีที่ประณตของชาวอเมริกันว่า โนเนอ
พฤกการที่ถนัดนั้น แสดงว่าการกระทำ
เราไปอยู่ในฐานะที่จะไว้ใจได้ เราเห็นว่า
ความดีที่รัฐบาลไม่สามารถกลืนกลายของ
บุคคลสำคัญแล้ว ความดีที่เราได้ว่าเป็นการ
ประณตและของนาซอกที่ควร เป็นกลืน
เปลี่ยนใจอันไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ในขณะที่
ที่ความดีของการกระทำ ในด้านที่คนไทย
ลักษณะที่จริงจนกว่ามากแล้ว เพราะความดี
อยู่ในฐานะที่เป็นการเหลือเฟืออยู่แล้ว ▲

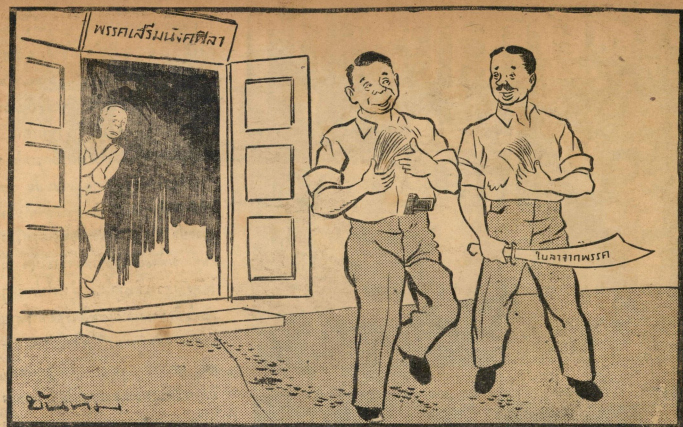
V.2

ชีวิตของเขา

ผู้ถามกับอเมริกันในอเมริกา

ให้ถูกสังหารกันไปอีกหนึ่ง.

เมื่อตอนสองทุ่มของวันที่ ๒๗
เดือนนี้ การอด คัสติโล อามัส
ประธานาธิบดีแห่งทวีปอเมริกา ควา
กิดลา พาโลโม ภรรยาของเขา ออก
จากห้องนอนในท้ายเขย ประธานาธิบดี
คงไปอยู่หออาหาร. ระหว่างที่เขย
มาถามเรื่องเมืองขึ้นส่วนที่แก้ตัวปลด
ผู้คนไปได้น้อย ก็พบทหารยามผู้หนึ่ง
ยืนหันหน้ามาถามเขาว่า เขยยังเขย
แก่พอทำประธานาธิบดี และภรรยา
ของรัก กลับมาดังไปได้น้อยกว่าเขย
เท่านั้น. ทหารยามหนุ่มผู้หนึ่งก็เหมือน
ไปไม่ได้แล้วโดยโอกาสความเขย
ยกขึ้น ขึ้นแล้วจะประธานาธิบดีขึ้น
เข้าหามบ ดันให้ถูกไปสองนัดในระบ
เผด็จาน นักบวชก็เข้าจับหัวไฟของ

"นี่-ไม่ใช่นิเวร?"

นักที่ส่องเข้าไปอยู่ภายใน. ท่านประ
ธานาธิบดี หมอเทียวย ทนกกดกลัง
ทูตลงมกอดเลื้อยครั้งนั้นเอง แล้วจาก
ไปไปในทันที หลังจากที่ถูกครองอำ
นาจเป็นประธานาธิบดี อยู่เหนือหัว
เป็นเวลาได้เพียง ๓ ปีเท่านั้น คำ
นำด้วยอายุได้ ๔๓ ปี. ส่วนมือปืนซึ่ง
ปรากฏภายหลังว่าชื่อ โรนัลด์
เกวซ ซาซเซส อายุเพียง ๒๐ ปี เหน
หลังลงไปทางบันได แม้มือไปประธาน
หันเข้าจับทรวงบาม ก็ถูกแทงขึ้นมา
หนึ่งแทงแทงอกเขาแล้ว จึงหนีกระ
เหิกขณะกำลังวิ่งถึงความตายไปทันที
เหมือนนก. ผลจากการครั้งนี้ในทวีป
บวมมีอยู่ไม่กี่คน ก็พบเอกสาร
อยู่ว่า เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์
ซึ่งเป็นศัตรูทางการเมืองกับ ประธาน
าธิบดีผู้วายชนม์อย่างร้ายแรง.

อดีตประธานาธิบดี คัสติโลผู้
เกิดเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๑๙๑๘,
ที่เมืองซานตาเลฆี. หลังจากที่เขา
สำเร็จโรงเรียนนายร้อยทหารบกก็ด้วย
มาลาแล้ว ก็ไปเข้าโรงเรียนเสนาธิการ
ทหารบก ที่ค่ายทหารลีโอเนอเว ในรัฐ
คัลิฟอเนีย เป็นคนรูปร่างเล็ก สูง ๕ ฟุต

๘ นิ้ว ผิวค่อนข้างเหลือง นมดำ มีฟัน
ดำดำ สมถิอขณะเป็นนายคน แม้ว่า
อักษรศาสตร์จะเป็นคนก็เรียบร้อย และ
พูดจานุ่มนวลก็จริงแต่กว่าเรื่องการเมือง
แล้ว เป็นที่ขึ้นชื่อว่าประธานาธิบดีที่
เล่นอย่างโหดเหี้ยม และไม่ยอมให้หน้า
ใครเลย คัสติโลได้เข้ามาเล่นการ
เมืองเมื่อปี ๑๙๑๐ โดยสมัครรับเลือก
ตั้งเป็นประธานาธิบดี แห่งกัน พันเอก
อาร์เบรซ์ กุซมาน เมื่อกุซมานชนะ
การเลือกตั้งได้เป็นประธานาธิบดี คัส
ติโลก็ไปหนีจาก กัวเตมาลา ในประเทศ
คนเขาไปอยู่ในประเทศฮอนดูรัสซึ่งอยู่
ใกล้เคียงกัน แต่ในระหว่างนั้นเอง ที่คัส
ติโลได้ครุ่นคิดอยู่ตลอดเวลาที่จะช่วย
นาถการปกครอง ในกัวเตมาลาให้ได้
ด้วยกำลัง โดยอ้างว่าเราเป็น รัฐบาล
ของประธานาธิบดี อาร์เบรซ์กุซมาน ถูก
แทรกซึมด้วยข้อพลของคอมมิวนิสต์ ถ้า
ขับไล่ออกไปได้ กัวเตมาลา ก็จะคง
กลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปเป็นแน่. อัน
นี้เองที่ คัสติโลหนีออกขึ้นมาเป็นเหตุ
ในการส่องส่องกำลังไว้ ที่เมืองเคตซิกัล
ติดกับพรมแดนกัวเตมาลา. ความคิด
จึงได้ทำให้เข้าจับตัวนาถการปกครอง

ของคัสติโลครั้งนี้ได้รับความสนับสนุน
ช่วยเหลืออย่างล้น จากสหรัฐอเมริกา
ทั้งมีความหวาดวิตกอยู่เป็นอันมากว่า
กัวเตมาลาจะกลายเป็นบ่อนปรการแห่ง
ลัทธิคอมมิวนิสต์ในอเมริกาใต้ และ
ความจริงก็ปรากฏว่า พัวรี่พอ ซึ่งขึ้น
เอกอัครราชทูตประจำกัวเตมาลาอยู่ใน
ระหว่างนั้นได้ให้ความสนับสนุนอย่างออก
หน้าออกตา.

ครั้นพอรวบรวมกำลังได้พอเพียง
แล้ว คัสติโลก็เข้าควบคุมเข้าไปในกัว
เตมาลาเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๑๙๕๔
ทหารฝ่ายรัฐบาล ได้ทำการต่อต้านอย่าง
ปะทะปะทะเพียง ๑๐ วันเท่านั้นก็ยอมยก
ธงขาว ปล่อยให้กองทัพของคัสติโล
เข้ามาครองเมืองอย่างล้นหลาม. ประ
ธานาธิบดีกุซมานหนีไปอยู่ยุโรป ในการ
ใช้กำลังโค่นรัฐบาลครั้งนี้ ปรากฏว่า
คัสติโล มีเพื่อนคู่หูอยู่คนหนึ่ง คือ พัน
เอก แอล เฟลิ กอนซาลซ ซึ่งก็ได้ร่วม
กันจัดตั้งทหารขึ้น มีนายทหารเป็น
สมาชิกอยู่ ๕ นายเท่านั้นที่บริหาร
เทศสืบไป และทั้งคัสติโลกับ กอน
ซาลซก็ตกลงกันว่าเมื่ออำนาจ ในรัฐ
บาลไม่อย่างเท่าเทียมกัน แต่ในที่สุด

ที่ ๑. ๒,๔๐๐ บาท

ที่ ๒. ๑,๓๐๐ บาท

ที่ ๓. ๕๐๐ บาท

ที่ ๔. ๒๔๐ บาท

ท่านซึ่งในวันนั้นปรากฏว่า มี
 เล็กเกือบซีกของโชค แข่งในเที่ยวที่ ๑
 ชนะเป็นทีที่ ๒ ซึ่งกรรมการตัดสินว่า
 เป็นกลางถูกต้องแล้ว ประชาชนเห็นแหม
 มาได้เล็ดลอดเข้าได้โดยวิธีทางสะดวก
 ง่ายได้เป็นกลางถูกต้อง แต่สำหรับ
 โทกนั้นเมื่อไปซื้อเงินรางวัลปรากฏ
 ว่า จำเลยทั้งหมดไม่ยอมจ่ายเงินให้
 อ้างว่าไม่ชอบใจกับเงินนี้ "อิพิ"
 นอกการจะไม่จ่ายเงินแล้ว ยังมีการ
 ประวิงปากอีกอีกเงินเงิน ๒๕๐ บาท
 โศกที่เห็นใจความปราชัยของโชค ที่เป็น
 เล็กทั้งจำเลย

นายวิชาให้เหตุผลจนท้ายที่สุด
ว่าฝ่ายโลกก็ไร้ทางออก ต้องตามระเบียบ
ของสงฆ์มาวางไว้ทุกประการ ก่อน
แจ้งเงิน ก็ผ่านการตรวจเช่นเดียวกันนี้
ให้ "ไดฟ์" ตามที่เจ้ารองอธิบดีประ
ภาวาทิก ตามที่เจ้าเรือนจำให้ขอให้
ค่ายกักขังปล่อย ง่ายเงินรางวัล ๑,
๓๐๐ บาท คืนเงินค่าปรับ ๒๕๐ บาท
ค่าลงขังเมื่อ ๓๐ บาท ค่าเลี้ยงดู
๑,๐๐๐ บาท. ▲

การให้เฉพาะมี "ควายทอง" ตัวหนึ่งวิ่งมาจากไหน
ไม่มีใครวิ่งเข้าปลอกกลด พอเข้าก็คั่นมัน
จะจืดคอปั่นคด มันต้องวิ่งหนีก็จืดจางเหวิน
แล้วก็ป้อนอาหารให้มันกิน เอนหนึ่งถูกอุ้ม
ตัวหนึ่งจืดคอดกัที่พาวิ่งหนีไปไหน ชาวบ้าน
ช่วยกันสกัดกันตั้งไว้ๆ ที่ไม่สามารถจะทำได้
หยุดตัวนั้นหยุดลงแล้ว ก็จึงต้องไปบอกตำรวจ
สถานีมาเชื่องหรือเป็นมารถ "โอ้หุ" มัน
เผื่อวิ่งจากที่บางคนเขาจะพาวิ่งหนีไป

การตายของ "ไอหุ่ย" ตัวนี้ปรากฏว่ามีชาวบ้านใกล้เคียงได้รับส่วนแบ่งเนื้อของมันไปคนละหลาขยักโลก แต่ก็ไม่มีอะไรที่ข้าพเจ้าจะสนใจเท่ากัน คำพูดของชาวบ้านคนหนึ่งพูดว่า

“ ทุยเฮ้ย... เจ้าเป็นสัตว์ไม่มีใคร
เขาร้องให้ ให้หรรษา แต่ความดีของ
เจ้ายังดีกว่าคนอีกมากนัก ” ▲

‘นักรบ’

ငါကတော့ပဲလဲ

๖ ไท-หรือทาส.

นับวันความยิ่งใหญ่ของทหาร
 ทัพน้ำข้าวหน่อบุญสมมิตซึ่งมีอยู่ในเมือง
 ไทยของเรา ก็ระเพิ่มพูนความยิ่งใหญ่
 ขึ้นทุก ๆ ที่ เขาเข้ามาในฐานะผู้
 เชี่ยวชาญและผู้ช่วยเหลือ แต่ฝ่าย
 ของเราชาวไทย ในขณะนั้นยังเห็น
 เหนือกว่าของเขาคิดกันจนกว่า

มาช่วยเหลือนั้น เราคิดว่าช่วยไม่ให้
เหลือเสียมากกว่ามาช่วยเหลือ.

[illegible]

โดยฝ่ายสรรพสามิตเป็นผู้ดูแล
มอญ.

เจ้าข้าที่ได้ออบรับจากนางด้วยความยินดี
พัก ขึ้นมาทูลถวายสดุดีไม่รับจึงถามว่า และ
องค์ท่านหรือจะลงนามหาญใจโดยมอบรับ แต่
ได้นำมาไว้ที่หน้าข้า มังกรจะทรงยกขึ้นมา
สนองนาม หากแต่ไม่สามารถที่จะทำอะไร
อันรบกวนพระกนิษฐาเพราะเขาได้ชื่อว่า เขามิ
เคยถือในความสามารถของเหตุ เป็นอันว่า
เมืองนี้ ที่มีความดีของพระเจ้านั้นไว้
ในเหตุการณ์ไว้ด้วยดีอันยิ่งนักข้า เพื่อ
คนใดไปเสียแล้ว...อันจากนั้น... สกปรก...
ไม่แพ้แต่สิ่งอื่นใดของท่าน หากมีความหมาย
ไว้ไม่ผิดหรือ...?

มันก็จะกลายเป็นเช่นกรณีฯ ส.อ. เรโนลด์
ซึ่งชาวจีนในไต้หวันได้ฐาน ไปแอบดูโรงเมื่อครั้ง
ตาน้ำชาวแก๊งอาบน้ำ แล้วไม่มีความผิดปกติใด
ทั้งที่เป็นชาวคริสโคมมอทั่วโลกเมื่อเร็ว ๆ นี้

เราคิดถึงคุณมา หลายวันพักแล้ว ในกรุงเทพฯ นี่เองไม่มีวันจวนตัว หัดหลายที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่มีเรื่องกีดกันถึงกับฉันหรอก เราจะได้เห็นการต้อนรับของนาย คิวว่ง ซึ่งทำการต้อนรับผลิตภัณฑ์การต้อนรับนี้ประจําเขาคนไหนก็ได้

เริ่มเปรียบ พักกับคืนกันละ ถ้าเป็นคนไทยมักจะ

รับแขก

มาทำไม ? เรื่องอะไร. นุ่งก่อนก็ยังไม่วางถ้าเป็นฝรั่งตาน้ำข้าว โอ๊ยอย่าพูดดีกว่า. ทุกวันนี้เป็นเช่นนี้ ขอให้ท่านหาโอกาสดูเขา ก็จะเห็นทั้งภริยา และคำพูด ว่ามันผิดกัน เหมือน ชาว กับค้า

วิ่งตามน้ำข้าว มันเป็น อะไร คนไทยล่ะ
เป็นอะไร ? ▲

‘ชิว’

จากโรงชัย

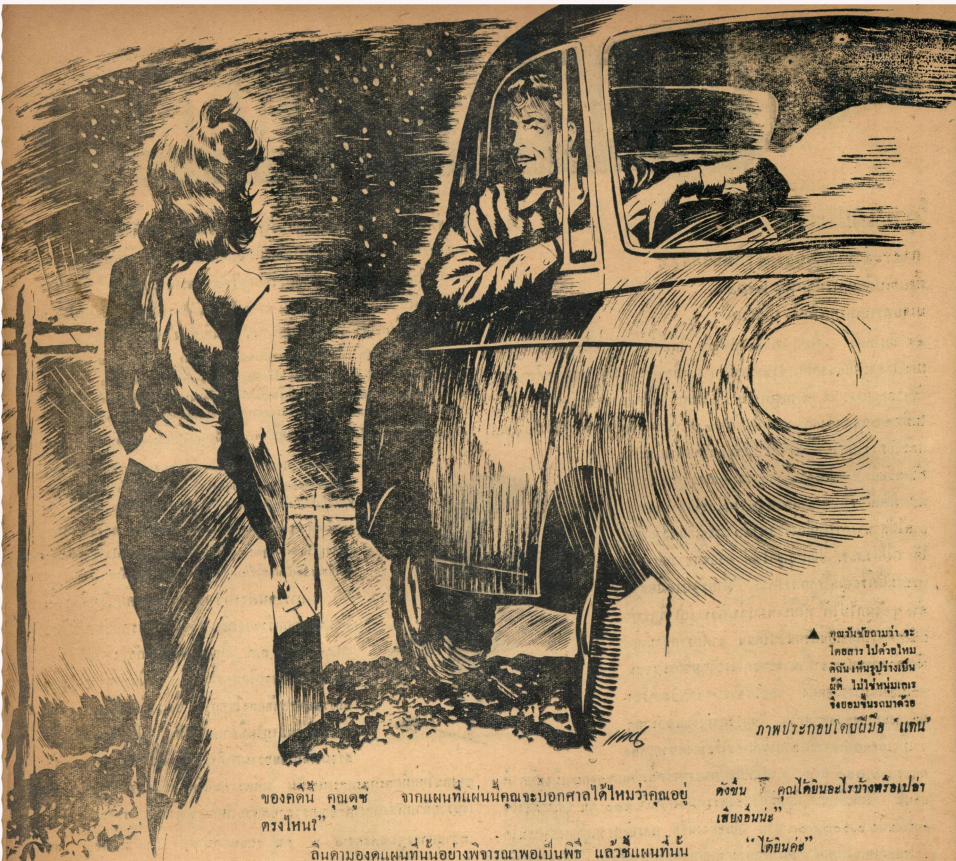
ความ^๓ของ^๒ไทรย.

ต้องขอบอกเสีย ก่อนนะ ครับ
ว่า "ไอ้ทุบ" ในที่นี่ไม่ใช่ของทุบ
เสียงโครมๆ ทุบๆ ที่โดนทอด ข้างเตา
หมกนึ่ง "ควาย" จริงๆ มีดีที่เขา
งอมลึงก็พูดภาษาคนไม่ได้อีก แต่มัน
ถึง... นามจริงอะไรเขา ไก่ขาว ผักกั
กั ไก่ โคนา และที่การนึ่งข้าวไว้
หาแม่ไก่ไทยนาเข้าอีก "ควาย" เอ
เขาว่า... ข้ามมาซื้อ... ก็คือกินว่าไม่รู
เราข้าวดีที่หมกนึ่งกัน

เช่นเมื่อคืนวันที่ ๒๕ ก.ค. สกน. ๖ ๗ ชาว
บ้านร้านตลาดที่ตำบลลาดพร้าวถึงของแตกคนเป็น

กฎวิธีบ่อนทำลายพลจักรักษาชาติและตามัคคิ

▲ คุณวันชัยจะมา...
โดยทาง ไปด้วยไหม
ฉันเห็นคุณวันชัย
ผู้ดี ไม่ใช่นักเลง
ใจอ่อนจนจนแล้ว

ภาพประกอบโดยนิมิต "แทน"

๑๔.

“ต่อไปอย่างไร?” อัยการ

รักล้นคาต่อไป ทุกคนจับจองอยู่ที่ดวง
หน้าอันงดงามของเด็กสาว ที่มีเงอ
รับ ๆ ออกมาตามหน้าผาก.

“เสียงรถยนต์ คั่น ดังเพราะมาก
คะ ขณะที่เราตามถนนขรุขระซึ่ง
มีต้นไม้ร่มครึ้ม”

“ผมจะให้คุณดูแลที่ของบ้านหลัง
ที่พบคุณเคยมา และบริเวณของบ้าน
หลังนั้น แทนที่ผมจะเป็นเอกสหายาน

ของคุณ คุณเคย จากแผนที่แทนจะบอกศาลได้ไหมว่าคุณอยู่
ตรงไหน?”

ฉันตามองดูแผนที่นั้นอย่างพิจารณาพอเป็นที แล้วแผนที่นั้น
ราวกับได้ชักข้อมาแล้ว.

“ฉันอยู่ตรงนั้นคะ ตรงนี้ที่สะพานมาคะ”

“ผมจะทำเครื่องหมายสถานที่นั้นไว้” อัยการบอกและกาเดินสอ
ลงบนแผนที่ ๆ ลินดา “ต่อไป คุณชี้ทางที่รถยนต์วิ่งมา” ลินดา
แผนที่บอก.

“รถยนต์ วิ่งมาจากทางนั้นคะ”

“บนทางเล็กที่ตัดออกไปจากถนนใหญ่” ดุสติดบอกศาล “แล้ว
ไปต่อไป”

“รถยนต์ วิ่งมาจากนั้นคะ แล้วก็ข้ามทางชันขึ้นสู่ทางใหญ่”

“คุณเห็นหรือเปล่า”

“ฉันไม่เห็นหรอกค่ะ แต่ได้ยินเสียง เพราะเวลาที่ขึ้นเขา
ต้องวิ่งเครื่อง ต่อมาที่ค่อนข้าง” ลินดาตอบเบา ๆ ตามเค.

“ประเดี๋ยวก่อนคุณเดินดา ก่อนที่คุณจะได้ยินเสียงเครื่องยนต์

ดังขึ้น” คุณได้ยินอะไรข้างหรือเปล่า
เสียงนั้นคะ”

“ได้ยินค่ะ”

“เสียงอะไรไหมทราบ” อัยการ

ถาม พยายามเลือกความของคดีเหมือน
เคย.

“เสียงนั้นคะ”

“ก็ดัง”

“ก็ดัง”

“คุณเจออะไรกับเสียงนี้ได้ไหม
มันดังอย่างไร”

“ฉันคิดว่า เสียงนั้นเป็นระเบิด
ของท่อไอเสียของรถยนต์ประจำทาง คือ
มาเร็วขึ้นฉันคิดว่าคงไม่ใช่เสียงท่อไอ
เสียแล้ว” คงเป็นเสียงนั้นมากกว่า ที่
แรกได้ยินครั้งแรก แล้วค่อยๆ ชั่ววินาที

ได้นครทออง แล้วคนอีกช้วนะ
ได้นสิกรักกัน"

"คุณได้นสิกรักกันเมื่อตอนไหน"
"ก่อนได้อินเสียงเครื่องดนตรี"
ค๊ะ"

"ก่อนสักเท่าไร"
"นาทีสองติดกันไม่ได้สักเท"

ค๊ะ"
"ถึงทันท ไหม"
"ติดกันไม่ได้ถึงหกค๊ะ" อินดา
ตอบอย่างไม่ค่อยกระตือรือร้น "บางที
อาจจะเป็นสองหรือสามก็ได้ค๊ะ"

"แล้วคุณทำอย่างไร"
"คุณวันชัยถามฉันว่าจะโดยสารไปด้วยไหม"
"ประเดี๋ยวก่อน" อธิการหัว "คุณวันชัยที่คุณกล่าวถึงนะ คน
ที่แจ้งข่าวทางซ้ายมือของหน่วยความวิศวะไซ้ใหม่" อธิการชี้มือไปทางวัน
ชัย "เขาเป็นเจ้าเล่ห์ของคดีนี้"

"ไซ้ค๊ะ" สิบดาวบัก้า เมื่อบมองไปทางวันชัย.
"โปรดเล่าต่อไป คุณเล่นดาขอให้อใจไว้ด้วยว่า เรื่องที่จะเล่าคือ
ไปไหนขอให้ละเอียดสักหน่อย"
"เมื่อคุณวันชัยหยุดรถและถอยมาหาฉันแล้ว เขาก็ถามฉันว่า
จะโดยสารไปด้วยไหม ตลอดเวลาฉันก็พิจารณาเขาอย่างละเอียด"
"คุณหมายความว่าอย่างไร" อธิการท.
"ฉันหมายความว่า เขาอยู่ในความสนใจมาก่อนแล้วค๊ะ"

"แล้วคุณวันชัยทำอะไร"
"เขาทำอะไรไม่ได้หรอก" แต่ฉัน
ขอชี้แจงว่าฉันวันชัย เป็นลูกาบุตรข
สุด" หรือเห็นด้วยคำขานของคุ
อธิการ.

"ผมเข้าใจ—ผมเข้าใจ" อธิการค
สิดพยักหน้ารับ "แล้วจึงได้ต่อไป เขา
ถามคุณไปไหน"
"คุณวันชัยถามฉันว่า จะไปพัก
ที่ไหน มิญาติในกรุงเทพฯหรือเปล่า ค
ฉันตอบว่ายังไม่รู้พวักไหน ญาติ
ไม่ใช่เขาถามว่าเงินติดตัวมาเท่าไร ค

พยานสาวคนสำคัญขงโศกให้ถ้อยคำอย่างทีอัยการถือว่าเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายกั

ป.แสงเพ็ญ
เขียน

บุคลิกตัวดำ

นวนิยายการเมืองเรื้อรังน่าอ่าน

ขนาตยาพรพศมา:พศศรส

"ประมาณเวลาสักเท่าไร หนอโม
เซ็น?—ทุกหน?"

"ติดกันก็ไม่นานหรอกค๊ะ อาจจะ
เป็นทศวรรษหรือ ๒ ทุ่ม"

"ค๊ะสิ" เมื่อคุณได้อินเสียงขึ้น
ต่อมา คุณได้อินเสียงรถติดเครื่องยนต์
แล้วฉันมาตามถนนใหญ่ และเห็นรถ
กำลังตรงมาหาคุณไซ้ใหม่"

"ไซ้ค๊ะ"

"คุณไปก็มีอะไรโดยรถเลยหรือ?"

"เปล่าค๊ะ คัดฉันน้อยๆลงไป
ทางแสงไฟของรถกำลังมาทางคัดฉันก็
ว่าคนขับรถก็คัดฉันได้"

"แล้วใจต่อไป"

"รถคัดฉันแล้วไม่เว้นัก พอส
คัดฉันไปหน่อยก็หยุด แล้วถอยหลังกลับ
มา"

คัดฉันได้อินเสียงเครื่องยนต์ เสียงของมันแสดงว่าเป็นรถอย่างค๊ะ เมื่อ
แต่เห็นรูปรถก็เชื่อว่าเจ้าของจะต้องเป็นผู้ดีพอสมควร และเมื่อคัดฉันได้
เห็นรูปร่างของคุณวันชัย ก็แน่ใจว่าไม่ใช่หนุ่มเกร่ออย่างคนค๊ะแล้ว"

"แล้วคุณทำอย่างไรต่อไป"

"คัดฉันก็ไปเข้าก่อน และบอกว่าจะโดยสารเข้าปกร
เทพาด้วยถ้าเขาจะไปถึงกรุงเทพฯ เขารับว่า เขาจะไปกรุงเทพฯ คัดฉันจึง
ขานรถเขา"

"แล้วก็เริ่มสนทนากัน"

"ค๊ะ เราสนทนากัน" สิบดาวบัก้า "เป็นธรรมดาฉันค๊ะคนที่
ขอโดยสารรถเขาไป ต้องทำความพอใจให้แก่เจ้าของ ถ้าเขาถามอะไร
คัดฉันก็ต้องตอบ ถ้าเขาเงยคัดฉันก็ตอบเฉยๆค๊ะ."

"คุณวันชัย ถามอะไรคุณ?"

"ฉันเคยมีอะไรที่จะตอบ "เขาต้องการฟังคัดฉันพูดมากกว่า"

"แล้วคุณบอกเขารัอย่างไร?"

"คัดฉันเล่าถึงชีวิตของคัดฉัน บอกเขารัอย่างไรไปหางานทำที่กรุง
เทพา"

"และคุณเล่าเรื่องที่ออกจกบ้านมา?"

"ค๊ะ"

คัดฉันเมื่ออิน
ซักคานหนัก
เหตุการณ์กลับผันแปรไป
คล้ายทุกสิ่ง
ถูกสลับขึ้น

พยานจะไม่ตอบคานนี้ แต่เขาก็
ได้ถาม และถามอย่างสุ ใหญ่เป็นท
ลูกหลานของเขา คัดฉันก็ตอบไปว่าคัด
มีเงินติดตัวมาเล็กน้อยเท่านั้น เขาก็
สนคัดฉันว่า การไปอยู่ ในกรุงเทพฯนั้น
ตัวคนเลื่อมละเป็นค๊ะก็ถูกด้วยแล้ว ล
บกรมาก เพราะเป็นเมืองใหญ่มีผู้คน
มากมายทั้งคัดฉันและคนเลว ควรจะค
ระวังตัวให้มาก แล้วเขาคงว่าจะพาไป
พักที่แห่งหนึ่ง"

"แล้วคุณวันชัยทำอะไรต่อไป?"

"เมื่อถึงรุ่งเย็นใหญ่ เขาหยุดค
ที่หน้าร้านใหญ่แห่งหนึ่ง เขาเข้าไปในร้าน
นั้น สักครู่ก็ถอยออกมาคัดฉันว่า เขา
ทริวแรมให้พักได้แล้ว และไม่ต้องเข
เงินด้วย..." อินดาหยุดเล่าตอนพยานใจ
เหมือนหนึ่งค๊ะ."

ข้อคิดข้อเขียน ของ เกียรตินันท์ บุษบเสนา

นิพนธ์

แม้เศรษฐกิจในสมัยนี้
รุดหน้า
ประชาชนมิได้อพยพ
เพราะว่า
ของกินของใช้เหลือเฟือ

(ต่อจากฉบับพิเศษ)
เหตุแห่งการปฏิวัติ
เนื่องมาจากเศรษฐกิจตกต่ำ
ราชการถูกคุกคาม แต่ครั้งนั้น
ประชาชนส่วนใหญ่ มิได้อพยพ
เพราะของกินของใช้ มีเหลือเฟือ
เหลือกิน เป็นแต่เงินหายากเท่านั้น
สภาวะนี้แสดงถึงความหมายมาก
คนหนึ่งจะมีชีวิตอยู่ได้ เพียงวันละ
สลึงหรือแม้แต่เพียง ๑๐ สลึงเท่านั้น
เหตุสำคัญอีกเหตุหนึ่ง ก็คือ
คนหนุ่มที่มีการศึกษา ได้เห็นแบบ

ลัทธิชีวิตจริงที่ผู้เขียนประสพด้วยตนเอง

อย่างการปกครองที่เรียกว่าทำให้มัน
เมืองเจริญรุ่งเรืองมาจากต่างประเทศ
จึงมีความปรารถนา ที่จะมีการปก
ครองเช่นนั้นบ้าง จึงได้ตกลงร่วม
มือร่วมใจกันเปลี่ยนแปลง การปก
ครอง ดังเห็นได้จากภาพผู้ก่อ
การทั้งหลาย และพลเรือนนั้น
แล้ววาทกรรมไม่ใช่อุปที่ประชาชนส่วนใหญ่

ขณะนั้นปฏิวัติก็เกิดขึ้น
รากฐาน
จึงมิได้มาจาก พลเมือง
แก่มาาก
นักศึกษานุ่มนวลเดียว

แต่การได้มาซึ่งหมวกใหม่ คือ
รัฐธรรมนูและสาขานี้แทนวาทกรรม
เอง เป็นที่หมายให้ทราบว่าประชาชน
จะปกครองกันเอง อย่างที่เรียกว่าปก
ครองโดยระบอบประชาธิปไตย กันละ
นี่เอง เป็นเครื่องจูงใจชาวไทยให้

ขึ้นสมจำเรียนมา จนกระทั่งพวกนิกร
มากหลาย ดังข้อถูกของคนที่เกิดใน
สมัยเริ่ม เปลี่ยนแปลงการปกครอง
ใหม่ ๆ ว่าประชาธิปไตย ชวรมนุษย์มี
คนว่าเสียแต่ยุคไปเลย ว่า ประชา
ธิปไตย หรือไม่รู้จักรัฐธรรมนูญ

การเปลี่ยนแปลงสำเร็จแล้ว แต่
การปกครองเป็นเพียงวิธอำนาจเจ้า
ไปก็ยังมีเท่านั้น แต่ไม่เกิดจาก
เพราะเกิดกับระบอบราชชน เมื่อพ.ศ.
๒๔๗๖ ผู้เขียนได้ไปส่งข่าวการย
ระหว่างทหารไทยสองฝ่าย ถึงที่
การชุมนุมชนที่นั่น ได้เห็นทหาร
ไทยนอนหัวหลังคว่ำบนเตียงนอน
คาบอยู่คล้ายงูเหล็ก ทหารผู้หนึ่งหลัง
เลื้อยลงจากแผ่นกั้นไทยแล้ว แต่มีใช้
คล้ายผู้หนึ่งจากนิกร อันเป็นพวกหัว
คางแฉกที่โหดเหี้ยม เขาคาบด้วยน้ำ
มือทหารไทยด้วยกันนั่นเอง

ประชาธิปไตยเลือก ได้ปฏิ
สนธิ์แล้วแต่ฉันมา พวกนายทหาร
รุ่นเดียวกันกับที่เขียนนับ ๑๐ โดระ
เห็นเข้าไปนอนสุหรณอยู่ใบบางขวาง
ประเดิมตึกราชฤกษ์ที่โหนดการเมือง ซึ่ง
อุบัติขึ้นแต่ครั้งนั้นเป็นต้นมา ทั่วไปได้
กว่านั้นก็คือ ต่อมาได้แก่ชนกรส
หรับนักการเมืองบ้างบางคน ไปดู
ซึ่งเอาไว้ มีชื่อว่า เกษะตาวเต
ในระบอบเก่า จากกฎบัตรเกษ
ไม่นานนัก ผู้เขียนได้เห็นภาพระ
ชาธิปไตยหลังเลือกนักชาตเอง อีก
ครั้งหนึ่ง (อ่านตอนหน้า ๓๕)

“แล้วไร้อายุ” อธิการ
เหมือนสนใจคนที่ ในท้องฟ้าจางเจีย
ดูเหมือนถูกคนพวกนี้ใส่ใจ ค่อยำให้
การของเงินคาบข้าง

“คุณวันชัยพาทิฉันไปส่งที่ โรง
แรมมรดกสวดี” ซึ่งเสมือนบอกฉันว่า
เจ้าก็ท้องไว้เรียบร้อยแล้ว เรื่อง
ของกลิ่นก็มีเพียงเท่านี้

“แล้วคุณพบคุณวันชัยอีกหรือ
เปล่า—ก่อนนะ?”

“พบะ”
“เมื่อไหร่?”
“บ้านวันที่ ๑๐ ก็ฉันไปเยี่ยมเขา
ก่อนการ”

“เพราะเขาเรียกไปใช้ไหม?”
“ใช่”

“แล้วไร?”
“เขาส่งก็ฉันให้ส่งไปพบเจ้าหน้า
ที่แผนกทะเบียนพนักงานคนให้พร้อม
ก่อนนายบัตร และก็ฉันให้ทำงานใน
ธนาคาร”

“แล้วคุณรู้เรื่องเกี่ยวกับ เรื่อง
เช่นนี้ด้วยหรือเปล่า?”

“ไม่ทราบเลยคะ”
อธิการหันไปทางวิค “ผมคิดว่า
คุณรู้จักกันไปแล้ว”

“อ้อ แม้กระนั้น วิคก็ดูขึ้นคอบกับ
ที่”

“มารการของคุณยังมีชีวิตอยู่หรือ
เปล่า?” วิคถาม

“ยังอยู่ค่ะ”
“คุณเคยอยู่กับมารการของคุณไป
ไหม?”

“ใช่”
“และอยู่ในบ้านนอก?”
“คะ ยานที่ขายนอกของกันฉันเป็น
ร้านขายอาหาร ก็ฉันมีหน้าที่รับแขก
ที่มากินอาหารที่ร้าน— เป็นจังหวัดที่
หงอย ๆ ก็ฉันไม่ชอบ”

“คุณเคยหนีออกจากบ้าน?”
“ใช่”
“และขอโดยสาวรถเขามาอยู่ใน
กรุงเทพฯ”
“ใช่”

“เรื่องรักก็เหมือน, รักและชัง
 ครั้งรัก เพราะสละมันไปอยู่ข้างคนอื่น
 กันอยู่ข้างแต่ขี้เมาไม่มีให้ แต่ข้าเป็นสุข
 แล้ว เวลาอยู่ใกล้ๆแล้ว เวลาไม่มี
 ความหมาย, ไม่มีเรื่อไม่มีข้า—มันเป็น
 นิสัยรัก.”

เสียงเพลงไทยเดิมก็มีความวิญญู
 ยานใกล้เคียง—เกือบแล้วและแจ้งให้.

“ข้าฯ พังเพลงไทยเดิมแล้วเย็น
 ใจ ผิดกับเพลงสมัยใหม่”

“แต่ละที ศิลปเป็นการแสดงกา
 ราชวังของยุคอย่าง ๑ เหมือนวรรณ
 กรรมเช่นกัน. เพลงไทยเดิม เป็นฐาน
 วัฒนธรรมที่เก่า, ราชที่ประทับอยู่
 ในวัง ก็สัมผัสกับชาวสยามกันไว้ใน
 พระตำหนัก วัฒนธรรมที่ราชสำนัก—ชาว
 ถึงปาก—น้ำถึงปาก ไม่เคยทำงานหนัก
 คุ้มมือเอง เพลงนั้นมีบรรยากาศของ
 ราชสำนักวังแล้ว เชือกเย็นและชุ่ม
 ชำนิ้นแหละ ส่วนเพลงสมัยใหม่ มัน
 เป็นศิลปะทางของ คนสมัยข้างมาก
 ไม่พอถึงมือใช้, เพลงที่เกิดจากกระ
 ตือ, จากห้องแถวโคกโคก, เกือบ
 ผูกผูกผูกกัน, ลึกลับเป็นกระโถนคัน
 วนแรงไม่ยอเอียง มันเย็นเรวรา
 ภาศของชนชั้นสามัญชนบ้าง, นักกา,
 ความไม่สมหวัง, ความมัน, ความถก
 ขี้, ความเหลื่อมล้ำกันของชนชั้นก
 แสกดอดนมาด้วยศิลปะทุกชนิด. ศิลป
 สมัยใหม่เป็นทางองค์ปลอญๆ สุกเอา
 ภัยเอาเผานิน ใครจะมีวิธีประคองประ
 คอยปราณีพิทักษ์บรรจง ให้เมื่อทั้งไม่
 อิ่ม ความไม่พอเพียงศิลปะคือความอ
 ความมัน. นักแต่งเพลงอยู่กันย่านกัน
 ข้างวัดยี่ลาเค็ม, นักแสดงก็อยู่ข้าง
 เครื่องเครื่อง, นักเขียนก็อยู่ข้างเรือน
 วัฒนธรรม ๕-๖ เรื่องเขียนตลาดแทนที่ระ
 เป็นขี้ดเรื่อง, สดากนักก็ตั้งหาญก
 คำคมมีสีสันดินเปล่าร้อยชั่งถึง ๑๐
 ครั้งลงพิมพ์ลงรายสัปดาห์ เหล็ก
 ความมันคงทงามไโค โคน มันเย็นผล
 สะท้อนของกรรมวิญญูที่รัก ศิลปะมัน
 แฉงสลับซับซ้อนยากๆ อันคือกรรมวิญ
 เสื่อมโทรม, ความมันเสียดรภาพก็ไม่

มี, ความเป็นระเบียบเรียบร้อยก็ไม่มี.
 ทุกสิ่งทุกอย่างโหวตไปสู่การไม่เรียบ
 ร้อยทั้งนั้น—ไม่ว่าการเมือง, วัฒนธรรม
 และศิลปะ. ต่างกันก็ช่วยกัน
 เป็นเกรียว, ต่างคนถอยไปกันเต็มที่”
 “ข้าฯ วันของประชาธิปไตยมาถึง
 ใกล้ๆ แต่เอื้อมแล้วกระ รัยขาดของ
 ประชาชน, โคมัยประชาธิปไตยเพื่อประชาชน

ชน คือประชาธิปไตยวิถีชีวิต.”
 “จริง” แต่ทุกถนัดก็มีอยู่ด้วยโดย
 ทำสิ่งหนึ่งทำสิ่งเดียวจากคน, อย่างประอน
 ะเป็นใจของคนเมือง, ปลั่งสวาททวนในทะเล
 หรือเป็นพหุราช หรือใจผู้ครองนครนอกถิ่น
 ผักสวนครัวต่างประเทศในมหาศาลก็ เขาก็
 สร้างความระงับกึกก้องกับวิวระ ราชต่อหน้า
 ตัวที่ไม่ใช่เนื้อ. ถัดขึ้นจะพอกเป็นถึงถึงสำคัญ
 ก็ระบุถึงถึงถึงให้เขา, พวกนั้นว่า Laddo'n
 o no Laddo'n, gueremo's Peron, เปนเป็น
 โห่ๆ โห่ๆหรือโห่, เราก็คิดประอน (เป็น

พ่อ) ละ นิด ประอนจึงได้ใจ แต่ที่อยู่ที่
 ประเทศ ไม่ไปปราศเลย, ป่านาน หรือวัน
 อิดา ก็กระตือรือร้นจะเจอในปากก็เหมือน
 ของคนอยู่เรื่อย ๆ เช่นมีจดหมายก็ฝากกับคน
 บุ, มนุษย์คนใหม่, ทราบ, โจเซฟที่มรณ
 ของหนังสือพิมพ์ในอิตาลีก็ ติวโน ขอ
 ภาพนี้จากอิตาลี ภายไม่มี เขาจะคลุกเคล้า
 กลับกับด้านเจ็ด คงจะคลุกเคล้ากันเป็นอัน
 แน่น, นิดใจ นิดใจใจจึงมีกับเขาอีกคน
 สวาทของประอน, มันควรเป็นนี้ที่ทุกทางส
 จำของประอนว่า (อ่านคือหน้า ๔๗)

ภาพประกอบโดย
 นิธิส ทน

ข้าฯ, ประชาชนโดยวิถีชีวิตคือ รัฐบาล...
 ของประชาชน
 โดยประชาชน
 เพื่อประชาชน

เบตบิต รัฐบาล

เขาเลิกตกขางออกกันไป แล้วโดยไม่
ยังก็กระโยชน์แก่ฝ่ายใด. เวลานี้
มีข้อให้สัจจาวเขียนข้อความ ลงบน
ถนน ที่ภาคด้วยอิพลักสอง-สามแห่ง
ว่า "เป็นความผิดพลาดอย่างฉกรรจ์
ของฝ่ายรัฐประหาร ที่ล้มเจ้าอื้อ
โง่งงและสถาปนารัฐไปเสีย."

เลือดที่หลั่งออกมาดังกล่าวนี้ แม้
จะไม่ปริมาณมาก ก็ทำให้กอง
รัฐยังเกิดสับสนขึ้น อย่างไม่มีทางจะ
ล้างไปเสียได้. การจับกุมข้าราชการชั้น

ผู้ใหญ่ แห่งกระทรวงการต่างประเทศ
สาม — สักในคำนี้สาม แห่งรัฐประ
หาร เผยให้เห็นว่าการไม่มีมียกให้ระ
เบียบราชการสลายได้ก็เพียงไหน. ใน
วันที่ ๑๕ มีนาคม ที่เมื่อสุดศฤงคารตัว
สภาผู้แทนราษฎร ไปเปิดประชุมที่นั่น
ฟอนเขาเออร์ได้รายงานให้ประธานาธิบดี
ฟริตซ์ เฮเบอร์ ทราบข่าวการปะทะ
ระหว่างทหารกับกรรมการ ในกรุงเบอร์
ลิน. จบแล้วได้กล่าวเสริมว่า "เป็น
ความผิดพลาด ของฟอนกาปเอท์
ไปก็ความรับผิดชอบเท่านั้น".

คดีครั้งนี้ บุคคลที่คุม

สถานการณ์ได้คือฟอนเขาเออร์นายก

ในยักรบนี้หากปราศจากเลนิน คาลมิกซ์ก็ทำเป็นบรมครูไว้
เพราะเลนินได้ช่วยปรุงแต่งลัทธิคาลมิกซ์ ให้ทันสมัยเสมอ

รัฐมนตรีแห่งรัฐสภา ที่ชอบด้วยกฎ
หมาย หากใช้ฝ่ายรัฐประหารไม่ เวลา
นั้นฟอนเขาเออร์ก็เป็นผู้คุมคดีเกี่ยวกับ
รัฐว่า ในการทำนุรัฐประหารของฟอน
กาป ไม่มีอะไรประเสริฐยิ่งไปกว่า
ความสับสนอลหม่าน. ถ้าหากนายก
รัฐมนตรีเขยมนั่นเวลานั้น เป็นการ
เมืองจำพวกที่ถือเคร่งในประเพณีเก่าๆ
ก็. ใคร่ในการรักษาความศักดิ์สิทธิ์
ของกฎหมายก็ หรือขึ้นมโนในหลัก
การที่ผู้แทนรัฐสภา ก็ อย่างไรเสีย
เขาก็ไม่คิดที่จะให้เอามวลชนกรรมมา
ฉีกเข้ามาจู่ ในการตามรัฐประหาร
และก็จะจะไม่เอากัน นิตยบุคคลครั้ง

ใหญ่ของกรรมการ มาเป็นเครื่องคุ้มครอง
ของรัฐสภาแน่นอน. นักโดยที่นายกรัฐมนตรี
รัฐสภาเขยมนั้นเขยมนั้น เป็นฟอนเขา
เออร์ ซึ่งเป็นโซลิดิสต์ที่โคกกลางก็
คาลมิกซ์มาจนแก่กลาน จึงจะกระ
หนักในชาตินาภาพและความสามัคคีของ
ชนกรรมมาชีพได้ก็. ฝ่ายรัฐบาลจึงได้
ใช้วิธีทำนุรัฐประหาร โดยไม่คำนึงถึง
กฎหมาย หรือระเบียบแผนใด ๆ. ความ
กึกในการใช้การนักกฎหมายของ
ชนกรรมมาชีพเป็นอาวุธของรัฐประ
หารก็โดย ในกรณียังมีรัฐประหาร
ของพวกทหาร หรือพวกคอมมิวนิสต์
จึงไม่ใช่ของแปลกประหลาด ถ้าหวั่น
บุคคลที่ไว้มการยอมรับ ลัทธิของคาล

มิกซ์ซึ่งเคยมีอิทธิพลเหนือกรรมการ ก็ไม่
สามารถจะควบคุมการนักกฎหมาย ของกรรมการ
ไว้ได้. คนจำพวกที่คุมการนักกฎหมาย ไม่ได้อีกต่อไป
เป็นพวกคอมมิวนิสต์ไปเสียแล้ว. ตามที่เขยมนั้น
แพ้ในแนวเขยมนั้นเขยมนั้น ทุกคอมมิวนิสต์
นักก็. จึงก็เกิดอุปสรรคการปัดเขยมนั้น
การปกครองของเยอรมนีเป็นกลางเสรีโดยมี
นิสต์เอาคือ. ได้มีสถานการณ์เกิดขึ้นบรรดา
ลอบที่ลอบที่ประเทศเยอรมนี. ในเยอรมนีเขยมนั้น
เมื่อเลนินครั้ง ทหาร กรรมการไม่ยอมแพ้กัน
นักของงานทั่วไปเท่านั้น ซึ่งเมื่อเกิดการจลาจล
ขึ้นด้วย. กองทัพเยอรมนีได้เข้าชกของที่คอมมิ
วนิสต์เข้าแล้ว มันในกองทัพนั้นในใหญ่และ
มั่นคงอย่างครบถ้วน ไม่ได้อีกจากของที่ของ
ชาติก็มากน้อย. ฟอนเขาเออร์จะทำการประ
หาร. คาลมิกซ์ของงานทั่วไปได้ทำให้ฟอนเขา
ของพลก็จริง แต่ในนี้เขยมนั้นจึงเกิดกลาเป็น

ด้วย. ฟอนเขาเออร์ก็พลกเป็นพลก็กลา
เมื่อไม่ด้วยหรือโดย

เมื่อเกิดความจำเป็นจะต้องใช้
กำลังปราบปราม ความกระตือรือร้นของ
ของกรรมการ ความรู้ไม่จริงลัทธิของ
คาลมิกซ์ก็ช่วยอะไรฟอนเขาเออร์ไม่
ได้. ยิ่งกว่านั้น มันก็กลาเป็นพวกของ
ของฟอนเขาเออร์เสียแล้ว. ในคาลมิกซ์
บรมครูก็คอมมิวนิสต์ก็กลาเสนอไว้ว่า "การ
ลุกฮือขึ้นบีบคั้นมาจ เป็นลัทธิอย่าง
หนึ่ง" แต่ทว่าลัทธิก็กลาหันมาจนถึง
คิดในการยกอำนาจ (อ่านต่อหน้า ๓๘)

เขารู้วันรุ่งขึ้น เปรมลิมดาตื่นอย่างโศก

เพราะนอนเกือบไม่หลับตลอดคืน. บางแสนอยู่ที่ไหนเขาไม่เคยมารู้จัก และไม่เคยสนใจ. แต่จะเป็นที่บางแสนหรือที่ไหนก็ตาม ในมิดโกนที่เข็ซัดเดือนหัวใจเขาอยู่ตลอดคืน มันก็ยังคงเดือนต่อไป. เจ็บปวดอย่างปลาด. เป็นความเจ็บปวดที่เขาไม่เคยได้รู้สกละตั้งแต่เกิดมา. เขาคงถามตัวเองว่าทำไมเขาจึงได้มีความรู้สึกเช่นนั้น แต่เขาก็ตอบไม่ได้ หรือมันจะนั้นก็ไม่ว่ากันจะตอบ. แต่มันเป็นของแน่นอนแล้วที่ความเจ็บปวดได้เกิดขึ้นแล้วจากก้นขา. ก้นขากำลังเป็นผู้หญิงคนแรกที่ทำให้เขารู้สึกเช่นนั้น. ชีวิตยังคงเป็นสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ. ชีวิตต้องการอะไร เขาเคยคิดว่ามันต้องการแต่เงิน. เงินอย่างเดียวเท่านั้นที่ชีวิตต้องการที่สุด. มีเงินแล้วก็พอแล้ว. แต่บัดนี้เขากลับเกิดความรู้สึกใหม่ ๆ ขึ้นว่า ยิ่งกว่าเงินชีวิตยังต้องการอย่างหนึ่ง. ไม่ใช่อะไรที่เขาได้รับจากสะพานถ่านคินนั้นหรือ ... แต่เป็นสิ่งที่อยู่เหนือความเข้าใจของเขา.

เปรมลิมนอนฟังเสียงรถยนต์ของเจ้าสัวได้ แม้แต่ ที่สะพานข้ามถ่านคินมาส่ง จนเขาพิศอกได้กักรับ. เขาถูกขับมาล้างหน้าและออกไปกินกาแฟที่ร้าน

ปากกรอกเขาออกหัวเองว่า ไม่มีประโยชน์ที่เธอ เพราะเจ้าสัวเจ้าอาชชกรดาอย่างแสนแสนมาก หรืออาชชกรเขาชอบเข็นก็ได้. มหานครอยู่อย่างนั้นไม่มีความจำเป็น จะตั้งวัยวันก็ยังมีทรงเทพา. เขาคงอ้างอีกคนหนึ่งก็ได้. เมื่อคิดถึงครั้งนั้น เปรมลิมกลับนึกภาพไม่ออก. คำรักอีกคนหนึ่ง? มันไม่มากไปหรือ? เขาคิดอย่างทรมาน. มองดูภาพที่เห็นอยู่ก็ครั้งเดียว อย่างหมกความรู้สึกที่ระบมต่อไป. เขาควมเคมเงินไปไหนไปไหน? ไร่นาแล้วก็ถูกขับออกมายืนอยู่ใต้ต้นไม้ข้างถนนพลวง มองดูรถยนต์ทุกคันที่แล่นผ่าน. นึกไม่เข้าใจที่เข็นรถเจ้าสัวได้กันที่เขาเห็นเมื่อเช้า. แต่เขาก็พนันด้วยความผิดพลาด. ไม่มีรถคันที่เขาต้องการผ่านมาเลยสักคันเดียว. เปรมลิมเคยอยู่คนเดียวเกือบวัน จึงได้กลับเข้านั้น. เขาเกือบจะอยู่ในห้องนอนแต่ใจโง่

รถไม่ต้องการจะประคองจากมือใครทั้งนั้น.

หกชั่วโมงผ่านไป ก้นขาที่ยังไม่หลับ. ความเจ็บ

มีวันใจก็ทวีขึ้นถึงขีดที่ไม่สามารถจะทนอยู่ต่อไปได้. ลูกทุ่งสามพวงแดงตัวครึ่งโระออกไปจากย่านโคปในรู้ว่าจะไปไหน. เขารู้แต่เพียงว่าเขาต้องการไปให้ไกลที่สุด. แล้วใช้ชีวิตให้โกลาหลที่สุดในทุกคืน. เพื่อไม่ให้แพ้เปรียบกับเขา. เขาเชื่อว่า ผู้หญิง

เปรมลิมนอนฟังเสียงรถยนต์ของเจ้าสัวได้ แม้แต่ ที่สะพานข้ามถ่านคินมาส่ง จนเขาพิศอกได้กักรับ. เขาถูกขับมาล้างหน้าและออกไปกินกาแฟที่ร้าน

ภาพประกอบโดยฝีมือ "พนม"

พณ

เลื้อยงู ตีเข้าเบิซ

ที่เขาเรียกว่า "ซิ" คนนี้คงจะสนุกสนาน อยู่กับเจ้าสัวเงินล้านอย่างหวัดนักจนจึก รานกระทั่งไม่ยอมกลับบ้าน. เขาก็ขาย ซาวครั้นหนึ่ง. มีความจำเป็นอย่างไร ะต้อง คอย-คอย-คอย เพื่อระเหิน ทางของยี่หวัดเพียงคนเดียวที่นั่น-ผู้ หูนี้ก็เป็นเมียเก้อยางงายเปลือยอก ยืน เหล็กแห่งอาณาจักรที่มันเลื้อย. เปรมใจ ว่าเขาได้คิดเสียไว้แล้วที่จะไม่ยอมแพ้ต่อ กันยาคอกคือไป. ก่อนจะออกจากบ้าน เขาตรงเข้าไปหา "ข้า" แล้วชอกปาก ขอยืมเงินสองร้อยบาท. "ข้า" เคยยืม เงินเปรมให้หลายครั้ง เมื่อสมัยเขายังไม่ ลูกสุ่ม. จงนายเปลือยอกเขาไปงาน หมกคึกคักครวครว. เมื่อถูกเปรม ออกปากบ้าง ก็ไม่ฟังปฏิเสธ. เปรม มีทอง. ความเงินสองร้อยเรียกแต่กับ หึงไปยืมกันดูยาม. ความหัวอง เพี้ยนคนหนึ่ง ที่เขาพบในกรุงเทฯ ะกระทั่งเขาเริ่มพูดพระมหามง เป็นครั้งแรก ว่องยังเบียดขยับกันที่งานหา โพธิ์ตามเก็บ. พอเห็นหน้าเพื่อนเก่า ก็ยั่วทอวโล่ที่โรยอย่างลึกลับ และ ยิงทีไหนกัน. เมื่อเปรมออกปากชวน ไปดูเมืองสวรรค์. กันให้เหลกถึกกัน หนึ่ง. เว้นเคยมาวิ่งระอากจากกั ความยอมไป ก็พิทักก็โธินทำมหา โพธิ์วิ่งเรอถึงซอกซึกขื่นไปจนถูกขึงซึ่ง คนนี้แยกขายผืนนี้อยู่ ๔-๕ คน. เขาได้ยืมขอ พบกับให้ภาพสรวทสุวิ พจน์จากกลางกมลโยสัสนัน เพราะ ะพจนกานนี้ว่า ว่องเคยทำหน้าทำ ย่อยๆ เมื่อสุวิสรวทสุวิมีมาเยี่ยม ทำมหาโพธิ์. เขาพาสุวิสรวทสุวิ ลงมาจากภูแล้ว ก็เข้าไปกระซิบกับ เปรมว่า.

"อ๊วต้องเสียเวลาหนึ่ง. คุณแพ แกรจะกลับบ้าน. คงไปสัณ."
"ใครพูด?" เปรมถาม.
"คนคบคบ."
เปรมหันไปดูสุวิสรวทสุวิถามว่า แพทนี่. เห็นดังตัวเรียวร้อยลวด หมดจ. ป่อยอมเหยียดขาแล้วค่อยๆ ไม่ได้. อายุประมาณ ๔๐ คาพิสองปีหมด ที่หน้ากับผลหลายแห่ง คล้ายถูกไฟ โห้. เขาหันมากระซิบถามว่องว่า.
"นี่คือใครไปส่งทุกทีหรือ?"
"เปล่า" ว่องตอบ "แต่ก็มีคน มาด้วย. วันก็คนที่มาด้วยกลับเสียก่อน เลยต้องไปส่ง. แดเป็นคนใหญ่ๆ. นึกเห็น มาหรืออาจารยเรอจะเปิดโรงเรียนคน คบคบ."
เปรมไม่แสดงความสนใจอะไร. ว่องชวนเขาไปด้วยบอกว่า พอส่งสุวิสรวทสุวิถึงบ้านแล้ว ก็จะเลยออกไปดู เมืองสวรรค์ด้วยกัน. ระหว่างทางที่อยู่ในรถคันนี้. แดผู้ปราดจากจึกไปชวน ว่องคุยถึงเรื่องตลกหลายเรื่อง ก็เกี่ยวกับกรทำมาช้อยมันย่ำของอาจารยมหา โพธิ์โดยไม่รู้ตัว มีเปรมนั่งหน้าด้วย. ตอน หนึ่งก็พิทักโรงเรียนคนคบคบ ซึ่งกำลังจะก่อสร้างด้วยทุนของตนเองเพราะรู้ ตัวคนคบคบ ได้รับความรู้ทั้งหมดมา อย่าให้. แดเล่าว่าได้อิดค่ออาจารยขาว ดำประเทศไปแล้ว ให้มาสอนโรงเรียน นี้. ผู้สรวทมีความเชื่อมั่นว่าคงจะช่วย ทุกๆคนคบคบได้มาก และคงจะเป็น โรงเรียนคนคบคบที่ดีที่สุดในโรงเรียนหนึ่ง ในเมืองไทย แดผู้ให้ว่องฟังด้วยความ ภาคภูมิใจ และด้วยความตั้งใจแน่วแน่ เดียวไม่ยอมถอยหลัง.
หลังจากที่สุวิสรวทสุวิกลับบ้าน

แล้ว ว่องก็เข้าแท็กซี่ต่อพาเปรมไป เลือกว่า "วิ่ง" ที่มั่วในถนนสาย ทางหลายสาย. การท่องเที่ยวอย่างหัว รางก็ได้ดำเนินไปตลอดคืน. เปรมกลับ ถึงบ้านเมื่อท้องฟ้าสว่าง. มีเงาติดตัวมา เพียง ๑๕ บาทกว่า. เขาตรงขึ้นห้อง นอนทันที และหลับไปด้วยความอ่อน

"เจอใครที่ใช่ใหม่, เปรม?"
เปรมไม่ตอบ. เขายืนนึกไม่ออกว่า ะตอบอย่างไร กันเขาถามอย่างออกใจ ะ. เขาได้ดังโรคร แดเขาจะออกหรือ ว่าเขาโรคร?
"เจอจะไม่พูดกับที่หรือ?" กันยา ถามคือไป "นี่ถึงกันยี่ เรามาพูดกัน

บนรากฐานหัวใจซึ่งอ่อนไหว
วัยหนุ่มที่มิเคยพานพบพิภพอันแรงร้อนทรล้ง
ทำให้เปรม... เทิดไปชั่วระยะ

ขบวนการการเขียนเรื่องเอก โตม... ๗๓ ๓๖๖: ๖๖๖๖

เหนืออาณานิคมอันขมขื่นแก่กึก
ชีวิตล้ารา ซึ่งมิเคยสัมผัสเมอร์สลาทหาหวานดั่งรังจิต
สอนสำนึกกันมา.. ให้สรวทหา

เพ็ลย.
เมื่อเปรมได้มาขึ้นรถคันนี้ทั้ง เขาเห็นกันขามาน้อยหน้าเคย. เขา ลุดจันทน์. ไม่ไยเหมือนเคย. วิบ เคนลงปีทีหนึ่งน้ำขี้ด่าง ทั้งนั่งลง หน้าหลุมเสร็จแล้ว ใจขื่นไปยึ่งเหิน นานไหม. ทาอีกนั้นหะ ของเขาทำให้ กันยาคีตมของอย่างใช้การนึก หึง สรวทหาไว้ว่าเปรมรู้ลุดอย่างโร. รอ อยู่จนเปรมจึมาวิ่งเรอแล้ว ก็ยัย ันว่า.

"ให้รู้เรอว่า."
เปรมนั่งลงจนเคย ห้างจาก ที่หึงสาวจึมาจรวสคอก. เขาจึหึง อยู่ประเคยหนึ่งก็ลุดว่า "สมร่อที่อยู่สัณ. พักคัมมา เมื่อไร?"
"ก็คัมเมื่อสอยาม. เมื่อคัม. กคัมมาที่วิมมาหาขอเธอไปไหนมา?"
"สมร่อไปจ้งจ้ง" เปรมตอบอย่าง สรวทหา
"ไปไหน?" (อ่านต่อหน้า ๓๖๖)

ดาวิชเปตอง

ของ ปาซิโตตติช

(ต่อจากฉบับพิเศษ)

รายงาน

ความเห็นคณะกรรมการกิจการวิสามัญสอบสวนสะสง
ทรัพย์สินของชาติ ซึ่งคณะเสรีไทยได้ ใช้ร่างทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ตามที่คณะกรรมการกิจการวิสามัญสอบสวนสะสงทรัพย์สินของชาติ ซึ่งคณะเสรีไทยได้ร่างทั้งภายในและภายนอกประเทศนั้น เบื้องต้นคณะกรรมการกิจการวิสามัญสอบสวนสะสงทรัพย์สินของชาติได้เสนอแนะก่อนว่า คำว่าทรัพย์สินของชาติที่วิสามัญสอบสวนสะสงนั้นหมายถึงอะไรบ้าง คณะกรรมการวิสามัญสอบสวนสะสงได้ประชุม นายบุญช่วย อดิศร ซึ่งแจ้งว่า ไม่มีหลักฐานอันใดว่าใครทุจริตในข้อนี้ อนึ่ง ได้มีการประชุมในที่ของมิ่งคงมาม เห็นจะหมายความว่า ได้มีใครในคณะเอาเงินทองไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเมื่อได้รับเงินมาจากกองบัญชาการเสรีไทย ส่วนในเรื่องทรัพย์สินอย่างอื่น เช่นเครื่องชุกโครภัณฑ์นั้นไม่มีใครกล่าวอ้างถึง แต่ตามคำชี้แจงของพลเชษฐพันธ์ ว่าเครื่องชุกโครภัณฑ์เหล่านี้ได้รับมาจากฝ่ายสัมพันธมิตรโดยมิได้เบิกจ่ายมาจากรัฐ เครื่องชุกโครภัณฑ์เหล่านี้บางที่จะยกให้แก่ประเทศไทย ดังนั้น เป็นที่เข้าใจทางเสรีไทยได้รับเครื่องชุกโครภัณฑ์ของรัฐมาใช้สอยในกิจการนี้ เครื่องชุกโครภัณฑ์เหล่านี้จึงไม่อยู่ในข่ายพิจารณาของกรรมการวิสามัญสอบสวนสะสงทรัพย์สินของชาติ

เขตร เขมร:โรธิช... เขียนสารคดีพิเศษจาก...

ต่อไปจะได้รายงานถึงเรื่องจำนวนเงินต่างๆ ที่เสรีไทยได้วิสามัญสอบสวนสะสงในกิจการของเสรีไทยทั้งในและนอกประเทศตามที่บัญญัติเสนอในเรื่องนี้ ซึ่งเดิม

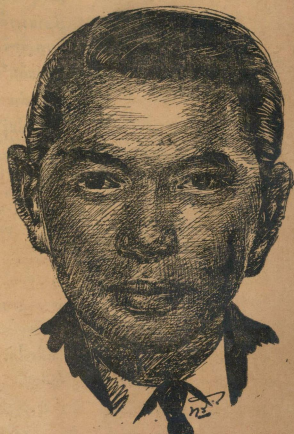
ขอสอบสวนสะสงเฉพาะภายในประเทศแล้วจึงมี น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ขอให้ขยายไปถึงกิจการภายนอกประเทศด้วย

คณะกรรมการกิจการวิสามัญสอบสวนสะสงทรัพย์สินของชาติได้พิจารณาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องคณะกรรมการวิสามัญสอบสวนสะสงว่า ความเอกสารหมายเลข ๖ หน้า ๒ ว่าด้วยวิธีและรายการที่ ก.พ.ท. ๒๔๔๕ มีรายการว่าเงินของประเทศไทย อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งฝากไว้ในแบงก์ชีกแมงก์แห่งนิวยอร์ก เป็นเงิน ๗,๗๓๐,๔๑๔.๖๑ เหรียญ ให้จ่ายไปแล้วคือ (๑) จ่ายทางสถานทูต ณ กรุงวอชิงตัน

๖๕๗,๐๕๒.๓๕ เหรียญ (๒) จ่ายทาง โอ.เอส.เอส. สำหรับหน่วยเสรีไทย ๔๑๑,๕๔๗.๕๕ เหรียญ (๓) จ่ายทาง โอ.เอส.เอส. สำหรับส่งทองไปเป็นค่าใช้จ่ายในเมืองไทย ๖๓,๑๒๑.๑๘ เหรียญ

จำนวนเงินออกที่ (๑) ที่ว่าจ่ายทางสถานทูตไทย ก็คือ ๖๕๗,๐๕๒.๓๕ เหรียญ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเรื่องไทยคง เพราะเป็นค่าใช้จ่ายทางสถานทูตไทยที่ต่างประเทศ สำหรับกิจการของสถานทูต กงปวกรในหน้า ๔. แห่งเอกสารหมายเลข ๖. ฉบับเดียวกันนี้ว่า จ่ายไปสำหรับเงินเดือนข้าราชการ และค่าใช้จ่ายของสถานทูต เงินค่ากุและเงินเดือน เงินค่าใช้สำหรับนักบินและลูกเรือและนักบินส่วนตัว เงินเดือนนายคอลเมียร์, เงินค่ากินทางของครอบครัว, น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช กอชเมืองไทย, เงินบำนาญ ร.เอกสิทธิ์, บำนาญ พระยารัตนาธิเบศร์, เงินเดือนและค่ากินทางนายเอกสิทธิ์, ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเสรีไทยในอังกฤษ, ค่าเครื่องแบบนายทหารเสรีไทยในอเมริกา และทศกธงจ่ายให้แก่วิชัยซึ่งถูกส่งออกไปจากเมืองไทย.

วิธีจ่ายเงินจำนวน ๖ แสนเศษนี้ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

กระทู้เรื่องโจรมลายูแย่งลี้ตติรฐมนตรีแม้จะคร่ำคร่าอย่างไร

ก็ยังรีไทมมอดคืบหน้า คืบยานนท์ ให้อันมุ่มกุ่มอุราทุกที

ฉาก:เชียนศึก

การประชุมสภาครั้งที่ ๔
๒๔๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒ วันที่ ๒๕
กรกฎาคม คณบดีเมื่อถามว่า "คือ
แล้วจะต้องเป็นใครกันแน่ เพราะ
นอกจากจะมีกระทู้เดียว ขออย่า
ค้าน เช่น กระทู้โจรมลายูแย่ง
ลี้ตติรฐมนตรีของ ส.ส. กลั่น ปลั่ง
นิต กระทู้เรื่องการผูกการเขียน
และการประชุมสาธารณะ ตลอดจน
จนกว่าที่เจ้าหน้าที่ นิคมโรคเรื้อน
รุกที่ดินของราษฎรแล้วก็มีว่าพระ
ราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชบัญญัติ
ข้อนี้ในการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิ
สต์ก็เข้ามาอีก นับว่าเป็นเรื่องสำคัญ
และจะโจรรัฐบาลทั้งนั้น ด้วยเหตุ
นั้นนอกจากสมาชิกจะมาร่วมประชุม
กันอย่างแข็งขันแล้ว ทางที่นั่งด้าน
ประชาชน ก็ยังมีทั้งล้มหลวมจน
ไม่มีที่นั่งเหมือนกัน และรู้สึกว่
สมาชิกแต่ละคนก็ได้อะไรใส่ปฏิกิ
ษณ์ที่ขงคนในสภา กันเป็นอย่างดี
ยัง พอเวลาผ่านไปประมาณ ๓.๓๐
น. ประธานก็เปิดประชุมได้. ถึงเก
ตุมา ๒๒ นัดเลิกการประชุมได้เร็ว
แต่เข้ากันดีกว่าแต่ก่อน

พอประธาน ทำหน้าที่เปิดประชุม
แล้ว ก็ ได้ทำเรื่องแจ้งต่อที่ประชุม
ทั้ง เรื่องนี้ก็คือ ความตกลงระหว่าง
รัฐบาลไทย กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
ไอร์แลนด์ ว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ.
ว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เห็นสมควรทำ
ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ
ทางบกไอร์แลนด์ตามที่ได้อนุมัติ และ
กระทรวงต่างประเทศ ได้จัดให้มีการลง
นามแล้วในสหภาพเอกราชทุกไทย ที่
กรุงลอนดอน เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อ
วันที่ ๒๒ มกราคม ค.ศ.นี้ จึงเสนอมา
ให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ ที่ประชุม
รับทราบโดยไม่มีการขัดข้องแต่อย่างใด.
ผ่านเรื่องที่จะแจ้ง ให้ที่ประชุม
ทราบมาได้ พอแล้วผู้ว่าราชการ
งานการประชุมเท่านั้น "ดาวเหนือ"
ทองคำ จีราฟวิ้น. ก็ชยานนท์เป็น
ประธานเริ่มแรกก็เข้าที่เดียว. โทโย

ลู้ตติรฐมนตรีของพระโรงว่า อาจ
นานไม่สามารถที่จะรับรองรายงานการ
ประชุมครั้งที่ ๑ ก็ เพราะเหตุว่า ส.ส.
"หนุ่มน้อย" คำพูด สุดอันทักแห่ง
นครราชสีมา ซึ่งกำลังเป็นข่าวว่า
ขายตัวให้แก่พรรค "ขมมอ" เอา
เงินไปคดทุยผู้ที่เข้างใหม่ โก่งกล่าว
ถ้อยคำอันไม่สมควร ไว้คร่าวเล็ดออก
ประธาน ทำคือว่าโก่งกล่าวถึงการเลือก
ทั้งประธาน ทำสงสัยว่าจะมีไฟอย่าง
คราวที่แล้ว มีหน้าข้างมีไฟโดนคำ
เสียด้วย ปลั่งโยกจริตแม้มีพมของ
อย่ากระนั้นเลยควรไว้ให้ถอนยอนหลัง
เสียเถิด.

ข้างฝ่ายประธานสภาเห็นที่เข้า

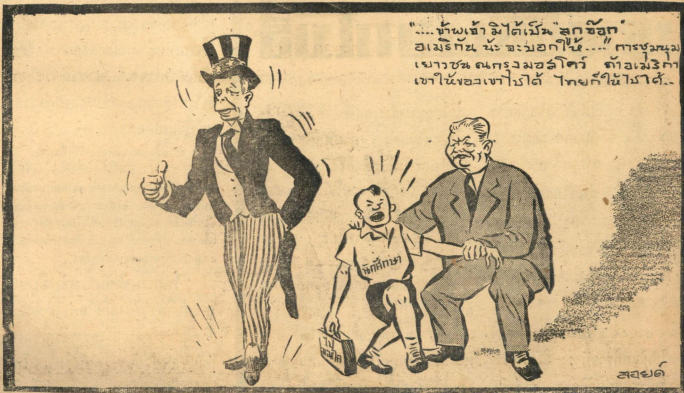
อวรมัยจะไม่ค่อยดี คงจะมีเรื่อง
ชองหมอนงอโหมากบ้างก็เห็นได้ พอ
ไคย "ดาวเหนือ" วาดกลา
เช่นนั้น ก็ถูกจับกล่าวถึงบ้าง ทำให้
เขาถอนยอนหลังไปก็อย่างไร ในเมื่อ
เรื่องมันผ่านมาแล้ว โหมโยไม่
ท้วงกันเสียแล้วนั้น มีนะพมอ
หรือไม่มีก็ยังไม่ค่อยไป ถอนยอน
หลังมันไม่ได้ทำนั้น.

แม้ประธาน จะสั่งให้คณะกรรมการ
ของ "ดาวเหนือ" ที่หาฟังไป กลับยังจะต้อง
ต่อเรื่องสืบจนข้อต่อไป ส.ส.กลั่น กุฬพัฒน์
ผู้ชำนาญการร้อยพัน จึงลุกขึ้นขอประธาน
เอาไว้ว่า เวทีนี้จำเป็นของของนายกรัฐมนตรีประชุม
ไม่ไปเรื่องนั้นไว้ให้ถอนยอนหลังไปโดน
ถ้าจะเสนอให้ยื่นข้อข้อนี้ต่อสภา เข้ามาใหม่
จะมากลไให้เสียเวลาทำไม.

ประธาน ได้ฟัง ส.ส. ทิม ทัก
เป็นเสียงยอมรับด้วยนั้น จึงแจ้ง
ว่ากล่าวกลาประธานเห็นว่า ถ้า
มานั้นก็รู้อยู่แล้ว แต่ก็ไม่ค่อยให้
พมกัน ก็บอกจะฟังเรื่องเท่านั้น อย่า
กระนั้นเลย ยื่นประเด็นลงมติเสีย
กว่าขึ้นปลั่งโยกถ้อยคำอีก เมื่อขอ
มติดีประชุมแล้วลงมติปรากฏว่า "ดาว
เหนือ" คำว่าไม่คามเคย ที่ประชุม
รับรายงานการประชุม ด้วยเสียงส่วนใหญ่
แล้วท่าน โคมมี.ส. ทงคำ ยก
มือค้านเดียว.

...คือมีประธานที่ กระทู้เรื่องนี้ได้
แต่กระทู้เก่าใหม่ ของ ส.ส.กลั่น ปลั่งโย
แห่งจุฬ เรื่องใจ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

ปากว่าตาขยิบ.

ข่าวเก่า

สิทธิเสมอภาคต่อกัน

คือการตายในสงคราม

“ชาวแอฟริกา” เป็นสัญลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ ซึ่งออกวันๆ คือวันจันทร์ ๔ หน้าทำเป็นปากเสียงของประชาชน ไม่ว่าแห่งไหนคำบอกเป็นคำไหนก็ตาม เราพบ “หนังสือและกระดานข่าว” มื้อนี้โดยทั่วไป แต่ก็เป็นที่น่าปลาใจว่า ในสหรัฐอเมริกาซึ่งบูชาเสรีภาพเป็นชีวิตจิตใจนั้นการกลั่นปาวกว่า “ชาวแอฟริกา” กลับเป็นเครื่องหมายแห่งความแบ่งแยกชั้นวรรณะจัดที่สุด เกือบจะกล่าวได้ว่า ไม่แห่งใดในโลกเสมอเหมือนทีเดียว แม้แยกกันแม้จนกระทั่งกินกาแฟร่วมโต๊ะ คนผิวดำจะมาคั่นสนอกกับคนผิวขาวไม่ได้เหมือนกัน นั่นเป็นการถือผิดที่นำข้อหาที่สุด คนอเมริกันในหลายหลายคนทั่วไปนั้น เป็นการมองที่พบความเคลื่อนไหวแสดงอย่างผิวเผิน คนโดยมากมักจะเข้าใจว่า คนชาติอเมริกันผิดกับอังกฤษตรงที่ไม่ตระหนักตัว แท้ที่จริงคนผิวคล้ำในเอเชียที่มีโอกาสเข้าไปเห็นความเป็นอยู่ของคนชาติอเมริกันแล้วจะรู้สึกได้ว่า มีความแตกต่างที่เห็นคนอเมริกันที่กระจัดกระจายอยู่ในดินแดนต่างๆ เป็นอันมาก. (อ่านต่อหน้า ๔๗)

▲ คนผิวคล้ำกำลังประชุมกันที่ศาลาคนผิวขาวที่โบสถ์แอฟริกาที่เทศมณฑลเพนซิลเวเนีย “แบ่งแยกแต่เสมอภาค”

แต่ไม่ใช่ที่ใหญ่ มีนายประสิทธิ์ วีระระจินดา เป็นเลขาธิการบริษัท.

ในขณะที่กำลังพิจารณาอยู่... คุณจำลอง คุณฉวี และ คุณทองอินทร์ ได้กำหนดการจับกุม ผมเองเป็นผู้พาคนทั้งสามหนีอยู่ในกรุงเทพฯ เวลากลางคืนที่หลบอยู่ แต่เวลากลางวันพวกนี้ออกเยี่ยมเพื่อนฝูงตามชาวโลกมาวากัน ผมหาได้ความหนึ่ง ขณะที่คุณจำลองหลบอยู่บ้าน ทลิ่งบริษัทเฟรเซอร์แอนด์สันส์ สี่พระยา ยังมีคุณสมชัย เรืองไกร ไปพบเจ้าได้เลยเป็นข่าวมาครั้งหนึ่ง.

จากขณะนั้น เมื่ออีกผู้หนึ่งหรือมีข่าวจับคนนั้นด้วย... คุณจำลองถูกจับกุมจริงไปด้วย แม้ยังไม่ได้จับเป็นแน่โดยคุณจำลองว่า คุณถูกจับไปอยู่คุกแต่ถึงเขาไม่ได้จริง... ให้ผมออกจากบริษัทให้เสียชื่อ มิฉะนั้นเสียใจในบริษัทจะหลุดออกจากไปกับคุณจำลอง คุณจำลองก็ว่ามาเอง เมื่อข่าวตำรวจประหารชีวิตข้อ ยมก็ไม่ได้ไปเยี่ยมคุณจำลองที่สถานแบบเขาเสียเลย.

รัฐประหารแล้ว คุณจำลองถูกจับเมื่อได้ทำไปให้ ถูกจับวันแรกผมไปเยี่ยมที่ศาลาอาญาเสมอ ทำให้รู้ว่าคุณเคยถูกจับด้วยในคราวนั้น แต่จำได้ว่า คุณคงเปลี่ยนกัไม่ออก เมื่อคุณจำลองถูกจับครั้งหนึ่งแล้ว ก่อนถูกจับครั้งที่สอง ซึ่งเป็นเวลาครั้งสุดท้าย ผมนึกสังหรณ์ใจ ประทศกษัตริย์ว่า “เขา” จะเอาพวกนี้เถี่ย ผมจึงไปหาคุณจำลองอธิบายว่า “คุณหนักกว่า ถ้าไม่พ้นจะถูกฆ่าตาย” คุณจำลองถามว่า ถ้าไม่พ้นถูกฆ่าตาย ผมก็เล่าเรื่องให้ฟังว่า เขาเกลียดพวกผู้แทนสีดามกฉวีแยกกันคนแอฟริกาเขา ชิงพวกคุณจำลองก็ยังไม่เข้าใจโดยผู้เสมอ ผมเลยชวนคุณจำลองว่า ไปอยู่กันผมจะเล่นกีฬา เวลาที่ผมไปเป็นนายจ้าง ควบคุมงานก่อสร้างประตูน้ำคลองพระพิมล มีรายได้เดือนละพันบาท ผมรับรองว่า จะไปอยู่โดยง่ายสบาย สองเดือนก็ให้ ผมเพียงมาชวนถึงสามหน หนสุดท้าย คุณจำลองก็กลับใจ บอกผมว่า “ถ้ามากรุงเทพฯ แล้วไปชำระบัญชีกัน ที่อำเภอสระแก้ว” ผมก็กลับใจอย่างเด่น พอถึง

กำหนดมีภาพ แต่คุณจำลองฉาย
เมื่อศพไปแล้ว ถูกยิงภายในงาน
พร้อมกัน ๔ คน"

ฮส. ขวนตอบว่าตามลัทธิที่ที่กล่าวมาว่า
"เหตุที่ทราบว่าเป็นศพ คุณก็ควรทราบจากคำ
พยานโดยศาล" และคุณก็บอกคุณมาว่า
เรื่องมีภาพและตัวจริงเอง คุณเหล่านั้น เวลา
มีคำอยู่ในพระชนกัมมิ เป็นคนปฏิบัติเช่น
คุณขวนนี่ ก็ สำหรับผู้ทรงอำนาจแต่ขอ
วี่ จะเป็นผู้มีวิสัยอยู่ และเป็นบุคคลที่
ทุกคนไปสั่งการคุณฮส. ก็ว่า ที่นั่นเอง หัว
หิน การที่ประหารคุณคือที่ที่ทราบกัน พวก
มีอิทธิพลการเมืองนี้ วัตถุประสงค์เดิมในการ
วางตัวคือในขณะประหาร ก็ควรจะประหารด้วย
ธรรมะนั่นเอง ซึ่งจริงหรือไม่ก็ไม่ใคร่รู้ ส่วน
คนที่ให้โดยฮส. ก็มีทั้งคนเขียนและคน
กล่าวหา"

สส. ขวน และกรรมการคนอื่นได้
เล่าว่าเคยเห็น เกี่ยวแก่ศพ สส.
เห็นว่า "เมื่อข่าวว่าคุณเคยคาย
แล้ว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ พวกเขาก็
เชื่อกันหา ได้ประกอบพิธี
วิญญาณคุณเคยมาพบ ก็คือเจ้า
นั่นเอง ครั้งแรกกับคุณพระมน ครึ่ง
สองกับคุณพระคุณอื่นเอง วิญ
ญาณของคุณเคยไปมาเข้าวัง ทุก
สงคราม แต่เป็นที่นี้ที่ขวนกับ
เพราะวิญญาณ คุณเคยบอกปากพูด
ไม่ไป ไปที่คำที่ขวนกับทั้งหมดออก
ว่าพวกที่ทำการนี้ไม่ดี เจ้ามี
ถ้อยความว่า การบอกให้บุคคล
เล่าว่าไปไหน"
เคยถามผู้เล่าข่าว และลง
ท้ายว่า ส.ส. เคียงศรีขันธ์ก็สนทน
ในวิทยุกับขวน ประเทศลาว ส.ส.
ขวนกล่าวว่า "เมื่อข้าว่ามาเคย
ถูกปากขวนบ้าง ขวนก็ประหล
ตว่าไปให้ ร.ท.ท. สมบูรณ์ อินท
ระคุณ ออก ส.ส.จังหวัดเลยก็ปล่อย
ข่าวว่า ส.ส. เคียงอยู่ประเทศลาว ก็
ให้ น.ส.พ. ในกรมพลศึกษาเกี่ยว
การพลศึกษา แก่กรมธรรมคุณเคย
คายและเรื่องประหารขวน"

ส.ส. ขวนกล่าวว่า ในขณะ ส.ส. เคียงศรี
อินท และ ส.ส. เวที ขวนก็อยู่ประหารใน
กรุงพริสน์ ส.ส. ขวนได้ลา ส.ส. เคียงศรี
อินทอยู่ในจังหวัด ขวนกับ น.ส.พ. เคียง
และก็ไปขอไปต่อ ขวนกับก็ไปต่อ ขวนกับ
ส่งข่าวให้ขวนคุณก็ประหารแล้ว ฮส. ขวน
พระมน เพราะฮส. ขวนได้ไปส่งข่าว ขวนกับ
ให้ขวนคุณประหารโดยไปแจ้งต่อขวนคุณ
กันไว้ ฮส. ขวนกับขวนกับ. ▲

บรรกต จิตจันทร์.

อาชญากรที่ยัง อึดวิธ ตราบาป

(ต่อจากฉบับพิเศษ)

คำ ปั้น ๒๐ ตอนเรื่องกัณธก..หันมาพิมพ์หนึ่งเล่ม

เรื่องกัณธก...คราวนี้ "อาชญากรลึกลับ" กลับมามีหน้าเล่นกันทาง
เงินเข้ากระเป๋าคอ้ง ๆ ระหว่างนั้นเข่นระหว่างใกล้เลิกกันก็มาแก้ระกา "ผู้
กว้างขวาง" ทั้งหลายก็มีการกระโดดเข้ามาอยู่แต่ในกฎหมาย สามารถ
กระทำทุกอย่างได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แม้จะไปปล้นก็ชิงตัวไม่ช้อไปใคร
สกรรมวิธีเล่นงานคนขายคานีก็ไม่ได้ความผิด พยายามเหมือนภัยคุก
แถม ลา "อาชญากรลึกลับ" นั้นเพิ่มโอกาสบางอย่างนั้นก็เลยเสนอข้อ
เย็บข้อพนันกลางกรุง โดยอ้างว่าระเบียบเงินค้ำประกันเพื่อใช้ในการเลือก
ให้แก่วรรณอริชพรพริศรข่ง ฮส.เสนอนี้ได้ผ่านไปยังมือ "ผู้ใหญ่" คนหนึ่ง
และก็ได้ร้อยหมื่น นั่นเอง. ขวนกับนักกฎหมายที่ฉลาดทางการกล่อย่างเล่นมา
เป็นการเล่นอย่างเสียเปรียบ มันถูกขึ้นเป็นนายขวนฯ เจริญรุ่งเรือง ราก
นั้นก็สรีระสรีรพงษ์ชนทุกชนทุกแห่งราชย์มั่งคั่งมั่งคั่งทุกชน.

ขวนกับเหล่านี้ คำนึงถึงการเจริญรุ่งเรือง มักแต่
ก่อนเลือกที่จะกระทำการเล็ก ๆ และเรื่อยมาจนกระทั่งถึงเล็ก
ตั้งแต่ ก็ยังไม่คิดว่าทำอะไรสักอย่างก็ทำกันขึ้นจนการพนันเหล่านี้
ก็ยิ่งขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น เงินทองหมุนเวียนกันขึ้นขึ้น

เป็นหนึ่งแสน ๆ ตัวอาจแค่ขึ้นนายพล (บางคน) ลงมาก็เกิด
ที่มีผลพลอยได้ก็ด้วยกับขวนกับเหล่านี้ ส่วนนายขวน, นายสืบ
หรือพลตำรวจแม้กระทั่งตำรวจกรมตำรวจก็ ซึ่งขวนกับเหล่านี้

อยู่ บางคนถึงขนาดเงินเดือนกันเป็นล้านเป็นพันก็เคย ขอแค่
เพียงให้ทำเอาไปเอาเอาไปเอาไปนั่น ซึ่งจากนี้เข่นเหล่านี้และ
ที่ทำให้ขวนกับเหล่านี้มีอำนาจมาจนกระทั่งทุกวันนี้ แม้ว่า
ประชาชนและหนังสือพิมพ์จะเขียนให้ทางการรู้ ก็ไม่เพิ่ม "อึดวิธ" คน

โทษระมีความแรงกล้าเข้าทำลายแหล่งขวนกับเหล่านี้

เรื่องเหล่านี้พอจะอดวิธกัน "บรรพเหล็กแห่งเอเชีย" ไปอยู่ แต่ก็เห็นเหตุที่ ๆ ที่
สั่งให้ประหารกันก่อนก็คิดหา สรีระแล้วจึงสั่งให้ประหารขวนกับขวนกับเหล่านี้ให้ เท่าที่
ทราบ ขณะนั้นขวนกับเหล่านี้เมื่ออยู่ทุกขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
และขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
กับก็ยังคงอยู่ ขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
ก็ควร เห็นเอาไปมีไว้กับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
ความขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
เล็ก ๆ ที่ไปให้ขวนกับ หรือให้ใคร หรือให้ใคร ซึ่งคนนั้น ๔๐ คน ส่วนขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
บ้างก็มีการขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ
กับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับขวนกับ

นั่นก็เห็นอาชญากรมั่งคั่งขึ้นหนึ่ง "อาชญากรลึกลับ" ผู้มีความ
สามารถเห็นวามร่ำรวยแล้ว "บรรพเหล็กแห่งเอเชีย" ก็อันนี้โดยทางกัณ
วินมิจาและกระดิ่งก็โดนแก้ของขวนกับ ๆ ที่ (อ่านตอนหน้า ๔๖)

เขาเป็นจอมหัว
กระเถิง เลื่องชื่อ
ซึ่งหาความไม่
แห่งกระวนออกไกล

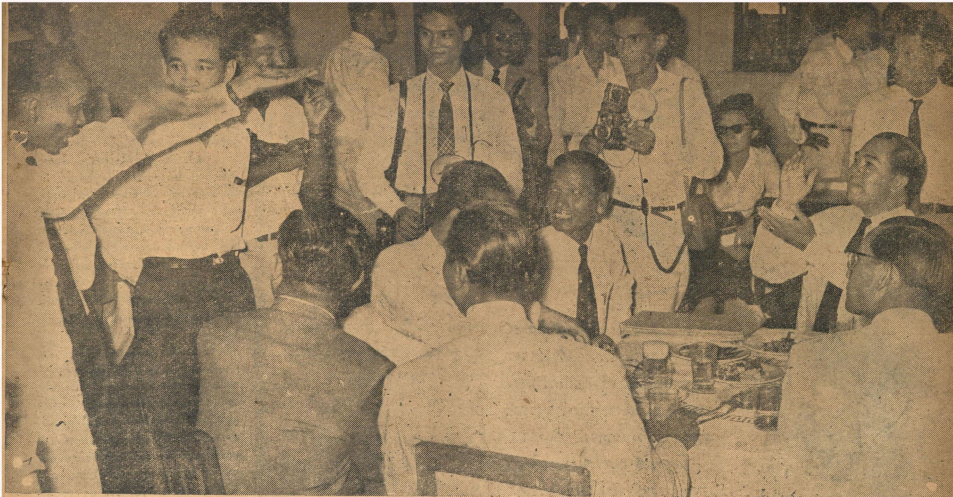
แก่งขวนกับขวน
เข่นขวนกับ ขวนกับ
ก็อาชญากรลึกลับ
ผู้มาเหนือมคน!

ข้างโต

ที่สโมสร
(คนนั่งทำท่าขมิ้นใน
กลาง) ห่วงหิวงะ
ส.ส. สมศักดิ์ ไม่กล้า
มหาไทย มักจะถูก
จนสาถกักคุมมอโต
ของรัฐบาล มีผู้สื่อข่า

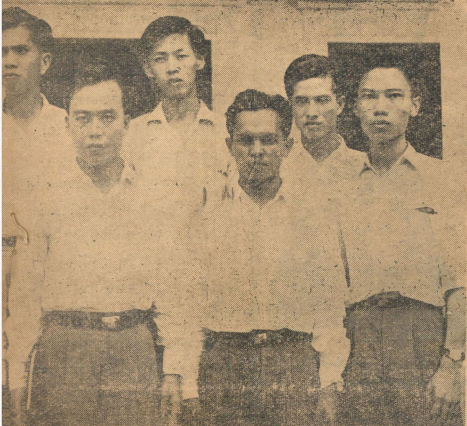

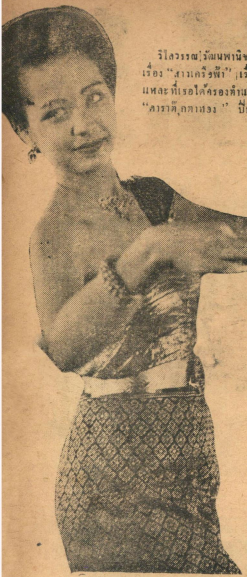

พล.ส.ปฐพีเกียรติ

เทวราชู สักการที่แลวมาครั้งแรกพอใช้ โดย ส.ส. สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
อยู่ และภาพขวาสุด) กับ ส.ส. ถิ่น ยลิ่งนิล (คนริมซ้ายสุดและที่ถืออยู่หน้าภาพ
"กันขึ้น" เพราะฝ่ายหนึ่งจึงใจเรื่อง ส.ส. สมศักดิ์ "เียง" านเกินขอบเขตไป แต่
ต้องมั้นใจกันต่อไป ภาพซ้ายล่าง: พลโทประภาส วารเสถียร ร.ม.ค. ช่วยว่าการ
ไม่ด้วยผู้สื่อข่าวเป็นประจำ ภาพกลาง: กลุ่มนักศึกษไทยที่เดินทางไปประชุมเขาว
ภาพขวา: นั้แหละเขาละ! สุวัชร์ พันธุเศรษฐี ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายอีกคนหนึ่ง
โอติมที่สนใจกันน้อยเต็มที.

ภาพโดย "ตาถ้อง โต-สปีด"

โลเวอร์/วัฒน์พจน์ ในเรื่อง "สามกษัตริย์" เรื่องนี้แหละ ที่ก่อให้เกิดความสนใจ "ละครเวที" มากขึ้น

เรื่องเบ๊เบ๊

ดัดสินประภาดหนังไทยกันอย่างไร ?

การประภาดหนังไทยเสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏความที่หนังดีพอรับชมและรับสัปดาห์ บางดอยยังไป แล้ว ตามที่หอการค้ากรุงเทพแจ้งให้ทราบเรียบร้อยแล้ว ผมเห็นสมควรที่จะเล่ารายละเอียดในการพิจารณาตัดสินของคณะกรรมการไว้ในโอกาสนี้ เพื่อระบือกันเข้าใจ และหาข้อใจกันเสียที สำหรับบางท่านที่ยังเข้าใจผิดอยู่ ในฐานะที่ผมยังอยู่เป็นผู้หนึ่งในคณะกรรมการผู้ตัดสินด้วย และทั้งที่ได้อ่านแล้ว ใน "ไท-สลับคำ" ดนัยก่อนว่า การพิจารณาเพื่อตัดสินซ้ำซากในการมอบรางวัลให้ผู้อื่น แต่คณะกรรมการเป็นไปเพื่อความยากลำบากเพียงใด และใช้เวลามากไปอย่างมหา

ยบทบาทของกามันๆ ก็คงขอมอบพิจารณาตัดสินว่ามีเหตุผลเพื่อความเป็นยุติธรรมของอิตาลีขึ้นกับ เป็นการยอมรับ ซึ่งสมควรแก่การพิจารณาแล้วหรือที่จริง ซึ่งกันและกัน ก่อเกิดเวลา เว้นไป การที่ถูกเสนอขึ้นๆ ทุกคนมีความสามารถแสดงบทบาทให้ดีกว่าที่เห็น แต่เมื่อมีการพิจารณาแล้วโดยละเอียด เราได้พบกันว่ามี "จุดอ่อน" อยู่บ้าง และ "จุดอ่อน" เหล่านี้เองที่ทำให้ผู้เสนอ

กันนั้นน่าเพี้ยนไปบ้างจึงเข้าสู่ขั้นซึ่งกรรมการทุกคนรับรองกันเห็นชอบกันและปรากฏเป็นรางวัลแห่งความยุติธรรมอย่างแท้จริงจากการตัดสินซ้ำซากสำหรับพิจารณาเพื่อหนังไทยนี้แรก

ในการพิจารณาประเด็นแรกคือความน่าเชื่อถือสมควรจะได้รับรางวัลการแสดงยอดเยี่ยมประจำปี ในขั้นนี้ไม่ได้มีการเสนอชื่อ ที่กรรมการแต่ละคนเห็นสมควรก่อนที่ประชุมได้รับทราบ

คือ ๑. สมควร กระทั่งศาสตร์ของแสดงในเรื่อง "บัวขาว" ๒. สมบัติ คงจำเนียรในเรื่อง "ถ่านไฟเก่า" ๓. สุรสิทธิ์ ศิษย์วัน ในเรื่อง "สุภาพบุรุษเสือไทย" ๔. ลอชัย นพบุรุษ ในเรื่อง "เล่ห์บรรพกาล" และ ๕. ชนธ ทรัพย์ ในเรื่อง "ชั่วฟ้าดินสลาย" ทั้งห้าคนนั้นอยู่ที่อยู่ในข่ายพิจารณามากกว่าผู้อื่น

กรรมการแต่ละคน ที่เสนอชื่อการมาแต่ละคนเห็นชอบกัน ต่างก็ได้อ่านและพิจารณาถึงความเห็นของกันไป ความความรู้สึก เช่นกรรมการที่พอใจบทบาทของ สมควร กระทั่งศาสตร์ในเรื่อง "บัวขาว" ก็ได้บอกบอกกล่าวแก่ส่วนราชการของเขามาซึ่งเขาจึงได้ให้ประชุมทราบ พร้อมทั้งแสดงเหตุผลและแสดงไว้แก่ผู้อื่น ความความรู้สึกที่ว่า ไป ว่าการมาคนนั้นแสดงดีอย่างไร และการเล่าของเขาเท่าที่ประชุมได้รับทราบแล้ว ได้ถูกส่งมาแสดงเหตุผลความดีที่เห็นสมควรเสนอขึ้น

บทบาทของกามันๆ ก็คงขอมอบพิจารณาตัดสินว่ามีเหตุผลเพื่อความเป็นยุติธรรมของอิตาลีขึ้นกับ เป็นการยอมรับ ซึ่งสมควรแก่การพิจารณาแล้วหรือที่จริง ซึ่งกันและกัน ก่อเกิดเวลา เว้นไป การที่ถูกเสนอขึ้นๆ ทุกคนมีความสามารถแสดงบทบาทให้ดีกว่าที่เห็น แต่เมื่อมีการพิจารณาแล้วโดยละเอียด เราได้พบกันว่ามี "จุดอ่อน" อยู่บ้าง และ "จุดอ่อน" เหล่านี้เองที่ทำให้ผู้เสนอ

โลเวอร์/วัฒน์พจน์ ในเรื่อง "สามกษัตริย์" เรื่องนี้แหละ ที่ก่อให้เกิดความสนใจ "ละครเวที" มากขึ้น

จากเรื่องเบ๊เบ๊

ต่อจากหน้า ๒๒

มอญ ๔ อดิกรวิมลกิจ จึงอยู่ตระกูลนี้แต่เล่าว่าว่าอย่างไรก็ตาม แต่พวกมันเป็นอะไรใจจนชั่วร้ายมา ครั้นนั้น ไม่ไปไหน เพราะพูดกันให้ดำรงใจกันไว้ไม่ให้ไปเสียทุกที

ส.ส. ลีน ได้เริ่มจะพูดต่อหน้าของ

๓ ชื่อว่า ในระหว่างเลือกก็เห็นแล้ว ในจังหวัดภาคอีสาน ได้มีการพูดเรื่องโรมาของเมื่อ ๔ อดิกรวิมลกิจในรายการอื่น อันเป็นความดีของเขา แต่เขาเองยังไม่กล้าเสียใจที่จะไป และเขาอยู่ดีที่คนในอาวาส

กาล เป็นระบอบของทหารเมื่อไปขอโทษและเป็นการเสียการพูดหรือไป เหตุใดโรมาอยู่ดี เมื่อเป็นเช่นแล้ว จะดีกว่ากันถ้าหากผู้เสนอชื่อไม่มีความปรารถนาอันน้อยใจ

จนบัดนี้บุพพหุเทศกันเมื่อชื่อ พ.อ.ส.ส. แม้ก่อนนั้น ในที่แห่ง ส.ส. มาหาไทยให้พูดว่าอันที่จริงในไม่ช้าในไม่ช้าแล้วแต่ก่อนออกอย่างอื่นตามที่พูดแต่ก่อนว่า การอยู่ดีของเขานั้นไม่ประเสริฐนัก และไม่ใช่ความดีแล้วของตัวเขาในขณะไปให้พวกพล ก. ก. ทหารก็จัดระเบียบ เป็นผู้บังคับการของกรมทหาร

ขณะนั้น ว่าเป็นผู้ควบคุมการซื้อไปบนเงิน มีหน้าที่ซื้อของไปไว้จะเห็นใจที่ไป บุกมาที่นั่น

๒๒๒๒ ในตอนกลางคืนก็คิดขึ้น อธิบายเหตุผลและมีการตั้งขึ้นใน ขุนไปพูดมาจนบัดนี้ในคลองไปให้หรือที่กรมทหารออกว่า เรื่องนี้ยังไม่ดีส่วน การเสนอของเรานั้นดี ผู้ใดมีหลักฐานที่พอใจ

ฝ่ายว่า ส.ส. ลีนนั้นทั้งที่คิดชอบแล้วเห็นด้วยกับเรื่องที่กรมทหารนั้น

ลุดขึ้นแต่โดยลูกความเขาคิดว่า ที่ว่า

ย้ายผู้ต้องหาในยามวิกาลไม่มีอะไรกันนั้น เมื่อเกิดเหตุขึ้นได้เสียสละไปแล้วเพียงใด ครอบให้ทราบได้ไหม พอเห็นข้อใจว่า ส.ส. ลีนก็เลยคิดว่าให้

อย่าทำหน้าว่า ประชานิธิสถานเขา

เลียดาย ที่เสียค่าไปอย่างมาของอินทรีเขื่อนนั้น ราษฎรในจังหวัดอุบล

๔๔๔๔ ๔ ส.ส. ลีน พากันแสดงอาการแสดงว่าเราจะไปใช้ความพยายามอย่าง

อาจจะเห็นว่าเป็นการกระทำของจิตใจที่

เขาก็พูดกันอย่างนี้

พอส.ส. ลีนว่ามีความคิดอันคล้ายกับเขาปลานะเห็นไปแนวทั่วไปจะประมาณประมาณจึงลุดขึ้นบอชยักที่ ขอให้

ในประเด็นนี้พอ ย้ำว่า "ส่อ" ให้

มากนัก พอลูกติดอกเขาส.ส. ลีนก็

จะคิด แต่ก็ไม่ได้คิดต่อกับอะไร

เห็นเข้าประเศกันพอไปว่า ถ้าไปถูก

๔ อดิกรวิมลกิจ ไม่สามารถที่จะ

คดีได้ โดยไม่มีทุนหรือคลังอื้อฉาว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะ
สอยสวนให้เสร็จ แล้วแปลงเสียเลยจะ
ดีกว่าหรือไม่?

โศกโศกมา รอมอควินก็ชักจะ
เลี้ยงอ่อน และลอยทัพไปตามระเบียบ
เพราะถูกส่ายข้างรอกหนัก จึงผู้แยบ
ลอยตระว่า เรื่องนี้เดี๋ยวพล.ก.ร.พลวง
ชาติกระการไกลด เป็นอื้อฉาวการ
ไม่ใช้ซ้ำแล้ว จึงไม่มีสิทธิ์เรียกตรวจ
มาสอนสวนเพิ่มเติมโก และยังมี
หมกฉายความ และ พล.อ. มังกร
พรหมโยธี เป็นรัฐมนตรีว่าการ
มหาดไทยอยู่ก่อนตามพล.อ.มังกรก่อน
เพราะเป็นผู้รักสยอ แต่เมื่ออยาก
จะทรงเกียรติจะไปให้อื้อฉาวกระการ
ทราบ ว่าแล้วฝ่ายค้านก็ยกมาทักท้วงไป.

พอกระทรวงส.ส.ถัดมา ส.ส.ทอง
ทิ "ดาวเหนือ" อิศราวิชญ์มีฉายาว่า
"คาราวะครู" ขี้แสบ "เป็นเลือด" ถูก
จับลงงาน อุนคงถูกจับคุมการ "ลูก
เสือเถา" รัฐมนตรีช่วยว่าการกลา
ว วิชาญ ฤทธิชัยถึงสมทกนก่อ
สร้างไร่เวียนศรีวิชัย อำเภอฝาง
เชียงใหม่ ปราบกวักวักใหญ่เอาเงิน
ไปใช้ส่วนตัวเสีย ระวังการอย่างไร.

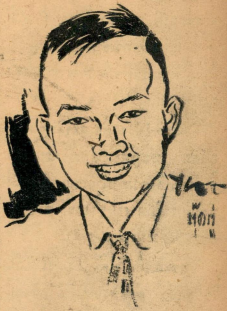
ข้างฝ่ายลูกเสือเถา อุนคงฯ ก็
อั้นมว่าอย่ามก สัน จูว่า ถ้าใครรับ
รายงานแล้วจะคำนวณการตามมก
กรณี.

คำขอของรัฐมนตรีช่วยศึกษา
"มอกลัด" "ดาวเหนือ" จึงแย่งเอาว่า
คอมมิวนิสต์แย่งเอาเอาเงิน แสงสว่าง
ยกพร้อม.

อุนคงฯ แสดงความเสียใจว่าเอา
ไปสอยอย่างนี้ โทรมสไปตาม ๒ อา
ทักย์แล้วจึงไม่ได้รับรายงานเลย คำ
ขอของอุนคงฯ ไม่ผิดะไรอันใด
ให้ "ดาวเหนือ" ชก ดาวเหนือจึงว่า
วันแล้วจึงไม่คอยคนส่งของอยู่แล้ว ครู
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวง เห็น
สมควรที่จะทำการกับศึกษาธิการ
ใหม่ได้แล้ว ข้างฝ่ายอุนคงฯ ว่า "ดาว
เหนือ" นี้จักร (อ่านต่อหน้า ๓๒)

กรรม บอ สัตว์

รู้ชั้นอีกวันหนึ่งนายสะเกิดก็หาไปจากบ้านพัก
และจากมหาวิทยาลัย ไม่มีใครรู้ว่านายสะเกิดหา
ไปไหน นอกจากผมซึ่งเป็นผู้เขียนเรื่องนี้คนเดียว.

ขอเขียน
ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับ
ใครใคร
และกับ
ไม่ต้องการให้
ใครใคร
มาเกี่ยวข้องกับ

วันที่กล่าวถึงนี้ เป็นวันที่เจ็ดนับตั้งแต่คนสะเกิดหาไปจากบ้านพัก
จากสังคมในกรุงเทพฯ ญาติมิตรของนายสะเกิดได้ไปแจ้งความกับคำ
รวจ กองปราบปรามส่งตำรวจออกค้นหาตัวนายสะเกิดกันจ้าละหวั่น
ส่งทั้งหมายออกคุมกันนายสะเกิดตามหลักการควบคุมกัน นหาคนกลิ่น
ออกไปได้ถึงหน้าบ้านนายสะเกิดแล้วก็ส่งหนังสือพิมพ์ที่ไปคุเหตุการบอก
ผู้ควบคุมกันออกกับช่างภาพและผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ที่ไปคุเหตุการบอก
ว่า นายสะเกิดจนกระทั่งถึงครั้งหนึ่งๆก็ใครๆก็เห็นอยู่ทั่วกันว่าหมา
ไม่โตพูดอย่างนี้หรือพูดอย่างโน้น. สถานวิบูลย์โทรทัศน์ทุกสถานี
ในกรุงเทพฯ ขยับของศาสตราจารย์สะเกิด และประกาศให้รางวัลอย่าง
งามแก่ผู้สามารถแจ้งแก่ทางราชการว่านายสะเกิดหาไปอยู่ที่ไหน หนังสือ
พิมพ์ที่ถือลงวันและข่าวเกี่ยวกับกรหาหาคตัวของนายสะเกิด อย่างกรึก
โครม บริษัทหนังสือหลายบริษัทรีบเร่งกันคิดต่อกันว่านายสะเกิด
ขอทำหนังสือประวัติกันนายสะเกิดโดยจะจัดชื่อหนึ่งว่า "สุภาพบุรุษเสื่อ
สะเกิด" ทั้งๆที่นายสะเกิดไปไม่เคยปล้นฆ่าใครตาย. บริษัทขายยาสีฟัน
และสบู่หลายบริษัทโฆษณาว่านายสะเกิดเคยใช้ยาสีฟันและ สบู่ยี่ห้อ
นั้นๆ ซึ่งบริษัทนั้นๆเป็นผู้ผลิต.

เสือพ่นไฟอย่างน่าทึ่ง
ถูกคนเรามาเป็น
ซาก รื้อบนตัว
แต่เอาหัวทิ้ง

ในขณะที่มีคนกำลังจะหนีตาม
ด้วยการไล่หาตัวนายสะเกิด หรือทำ
ให้นายสะเกิดหาไปจากบ้านพัก ไปตลอดกาล
เอง นายสะเกิดกำลังเดินตามๆ อยู่
แถวๆ ทุ่งนาเขาถนนธงชัย.

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่นายสะเกิด
เห็นหมา และเป็นการเห็นที่ไม่มีกร
หมาย นายสะเกิดก็ไม่ไดวางแตรหรือ
กำหนดไว้ว่าจะเดินไปไหนถึงไหน หรือ
จะกลับถึงบ้านเมื่อไร. นายสะเกิดก็
ไปอยู่อย่างเดียวว่าจะไปเสียให้ห่างไกล
จากสังคมมนุษย์ คำที่โดนคนเขียนกัน
แล้วจะซ้ำก็เกิดไป. เมื่อไม่ตอง
พวงจูงก็พวงพลาบายทางและไม่ต้อง
วิตกกังวลถึงผู้สื่อข่าวของหลัง การเดิน
ทางครั้งนี้เป็นความหรรษาอย่าง
ยิ่งสำหรับนายสะเกิด นายสะเกิดก็

ไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีวี่แวงจนคนในน้ำ
นาซะกับทวนอยู่รอบตัว คงโหมพง
หล่นจากอหามรถคัน นายสะเกิดก็ทล
หลักไป. นาน ๆ กันจึงค่อย ๆ ลงครอบ
คันสัปดาห์หนึ่ง. นายสะเกิดกลับ
เห็นเรือใบใหม่ ๆ รอบหนึ่ง ลึกลับดลล
รอยคันใหม่, แต่จนกว่าใครว่าอีก ๓-๔
เท่านั้นนายสะเกิดก็เอาตัวขึ้นประจัญบาน
และถามถึงคนให้ตั้งค่ายบอกเล่า ว่าคง
ระเนือรือคนเสีย.

แต่รักเป็นรอยคันเสียจริง ๆ นั้น
แหละ เพราะพอนายสะเกิดยกหน้า
ขึ้นก็เห็นเลือดที่ท่าหน้ากลอย คิ้วทั้ง
ข้างก็กระพริบตาอยู่ข้างหนึ่ง พังจาก
คนเองไปประมาณ ๔-๕ วา.

นายสะเกิดใจแทบแฉก กระซิบขึ้น
ในใจตนเอง ค่อย ๆ ปรดท่ามไปขึ้นลูก
ของถวระยอนนั้น ทำท่าให้หมอลับ
พวย จิตหนึ่ง, น้อย จิตหนึ่ง, ซด เอ็ม
กอนี่, พะ, พะ, พะ, พะ, พะ, พะ, พะ, พะ,
จ้าวเพชร-ส. นายสะเกิดยังไม่กล้า
ยกขึ้นขึ้นประจัญบาน เพราะเลือด
พ่นขึ้นอยู่ใกล้คอ. เกรงว่าถ้าเลือด
แผ่นเข้ามาทำท่า คงถึงคอพาดหน้าขึ้น
เข้าร่องโหล เสียทีเดียวก็มิวายของนายสะ
เกิดก็ยอมอย่างนั้น ๆ ผลพวงนั้นว่า.

"เราจะไม่ให้ทำอะไรที่พ้นเขต หรือ
เจ็บใจเลย แต่ทำแต่จะหาว่าเราเสียแล้ว"
นายสะเกิด โวยใจไปเองเป็นอันมาก เมื่อ
ได้พบเลือดที่ควมรูกบาทท่าประหลาดใจจริง
จึงเห็น แต่ยังไม่เข้าใจที่จะบอกไปว่า

"ทำไปเสีย...เอ...ทำมันได้พูดได้ละ"
"เราเป็นเลือดกลิ้ง มาตั้งแต่สมัยอดีต"
เลือดบอก "แต่ถึงกระนั้นเราก็เป็นเลือดที่
สืบเชื้อสายให้ตัวคุณได้"

"อ้อ..." นายสะเกิด อุทานอย่างใจ
"ท่านคิดจะให้เราช่วยไปบ้าง" "เราเลิกกินคน
มาตั้งแต่คนโลกครั้งก่อนแล้ว"

"อ้าว ทำอะไร" นายสะเกิดสงสัย"หรือ
ว่าท่านคิดจะทำอะไรให้ตัวคุณได้"

"ถ้าไม่คิดเป็นอะไร" เลือดบอกอีก
"ที่เราเลิกกินคนไปเพราะเราใจพวงมาหมอลับ
สละจากโลกครั้งก่อนแล้ว สดุดใจโลก
เพื่อคนอื่น เพื่อให้เกิดสิ่งที่ดีให้คนอื่นได้"

เลือดบอก "ถ้าถึงเมื่อเราตายแล้วมัน
เลือดก็วิ่งอยู่ทุกที่ในเลือดของคุณแล้ว แล้ว
ปรากฏอย่างที่เราเห็น"

"แต่ทำไมมันไปเป็นหมอลับคนเสีย"
นายสะเกิดตะลึงออก กระซิบขึ้นเป็น
เสียงกระซิบ ๆ จึงใจจะบอกไปว่า

(อ่านต่อตอนหน้า)

ฝันได้คืน

ได้ยวักอนตัว!... ประ

เตียวก่อน คุณเข้าเตี้ยก็ใจเมื่อนม
หรือเลวใจก็ใจคุณทั้ง ไม่ใช่ใน
หระกัศย์ นมนี้อยู่ทั้งคนจะไปกลั
ระโรกับ อ้าว! แม้ยังสาวคนนั้น
ไม่ใจหน้าอศิดหัวไปไต่ละ อัย
กลัวเลยนะ กระเถิบเข้ามาใกล้ใกล้
นัยก็ได้ นมไปอศิดหระกัศย์ เหม
คนกันเอง มิใช่คนอื่นคนไกลก็ไต่
ถูกโหมครัน พอนมนี้คนนั้นนัย
คนนัยก็ไปเสีย ขากฟ้าเรอ
แล้วไม่ยอใจแล้ว! ทุให้! บังไม่ทัน
จะบิคำอะไรเลยปากบิคำอัยไปไต่
หัย!

เฮละนะ! เติร์มดพวงให้... อ้อ
นมนี้จริงสาวคนนั้น นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น

อนว่าคนเกิดคนแรกก็เมื่อนม
เมื่อนมนี้จริงสาวคนนั้น นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น

□ เรื่องหนึ่ง ๆ
ต่อจากหน้า ๒๔
อัน ๆ ทั้งหมด กว่าจะลงมาถึงในเล่ม
เขาเป็นไปทุกด้าน) และคือความจริง
การอัยไปประเด้นทั้งสอง ว่า
ด้วย "อัย" เรื่องการแสดงออกที่เมื่อนม
ของตามฝ่ายหญิงทั้งนี้ว่า "เลือดร้อน"
ไม่ไหล ในส่วนการมีเพศสัมพันธ์ไว้วรรณ
ว่าเมื่อนมนี้จริงสาวคนนั้น นมนี้จริงสาวคนนั้น
อัยก็อศิดหระกัศย์ นมนี้จริงสาวคนนั้น

แล้วแต่ซนิกของนคยา คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัย
โหมกบราวดนคยาไป แล้วก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน
นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

นคยาทำ แล้วคนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน คนที่มีนิสัยรักสวยรักงามก็กลายเป็นคน

หมักมีเพศสัมพันธ์ไว้วรรณอีก หากเป็น
ไว้วรรณในเรื่อง "สาวเครือฟ้า" ไป
ความที่หญิง ๆ ที่ถูกสมคบกันเป็นคำ
ด้วยไปได้อ รันนาคัน อินทาทน
ในบทบาทของเรื่อง "ดาวเรือง" และ
อีกด้านก็ ไม่ค่อยมีเพศสัมพันธ์ไว้วรรณได้อ
จึงดูเหมือนว่าไว้วรรณกับรันนาคัน
ผู้มีใจคนว่า "แดง" ที่รู้ดีแต่เพียงสอง
คนเท่านั้น.

บทบาทของ วิไลวรรณ ในเรื่อง
"บันทึ" ในที่สุดก็หายไป แต่บทบาท
ในเรื่อง "สาวเครือฟ้า" ของเธอคนนี้
ดูเหมือนจะแยกตัวไป รันนาคัน อินท
าทน มีบทบาทที่เด่นชัดในในเรื่อง
"ดาวเรือง" ดังนั้น, การ "จับคู่" กัน
ในระหว่าง "สาวเครือฟ้า" กับ
"ดาวเรือง" จึงเป็นไปอย่างน่า

จับมัดอ้อยอยู่ ได้ค้นพยานคนข้างสุกแล้วแต่ทว่าเกรง... มันไม่ไว้
สัพพัตตังปฏิภาณเหมือนสัตว์อื่น แต่มันพากันเป็นอาหารหนักก็ด้วย
หวานคอแรง (ความแรงคือ) ใต้อย มันนั้นนอนไว้ในคอกเป็นมัก
มันกินรอนจนมัน มันกินเครื่องขี้วัวขี้หมู... มันก็กินสัตว์พวกอื่น
สักแต่มันจะได้ผจญเอาหรือเขาหรือหยอขึ้นใหม่ มันก็กินเขาหรือ
กันว่า "ผีโคติน" ถ้าเรียกอย่างเขมยศ หนึ่งอีกว่า "ผีพรกโคติน"
ผีพรกมันอยู่แต่โดยไม่ให้ มันก็อยู่กันเป็นพรกอย่างว่าหลายหลายตัว

ผีเหล่านี้มันสืบสืบลูกหลานมาช้านานมาก เห็นไปก็ด้วยกรรมกรกับ เห็นแก่
ใจเพื่ออวดเป็นใหญ่ เมื่อมันยังมีคนอยู่บนนั้นมัน "คืนแทน" ของประชา
ชาวทุกที่หนึ่งพวกหนึ่ง ซึ่งประชาชนเลือกมันให้เป็นคัมภีรเพราะความ
ไว้เนื้อเชื่อใจ ไร่ไร่ก็ไปปากเป็นเสียงเสียงซึ่งรัฐบาลทางพื้นความสูงมาสู่
ประชาชนแห่งพวกนั้น เมื่อความมันจะไปเขาเลือกให้มันขึ้นคัมภีรประ
ชาชนนั้น มันได้ให้คำมันสัญญาว่าจะรักษารัฐบาล มันจะจาก "ผู้กว้าง
ขวาง" ให้หมดสิ้นแผ่นดินไทย มันจะรักษาไว้เพื่อราชูแห่งพวกของมัน
แต่คนนั้นแล้วมันถูกเอาเงินเข้าใส่ปากเข้าให้ ราชกบที่ไปก็ด้วยเสียกายความ
ช้อย เลยคิดถึงเงินเข้าใส่ปากความเต็มใจ ไปสู่ทุกสิ่งความเต็มใจ "ให้"
ไว้โดยลบลายตัวคือเงินเป็น "ทาส" ไปตามความมัน โดยมันทรยศต่อประชา
ชนและคำมันสัญญาอย่างสิ้นเชิง.

"ผีโคติน" ไร่ไร่ก็ความกว้างขึ้นโดยมันระสือเล็ดประชาชนกัน
อย่างอวดระสือ ผลักเอาทหารไปหา (รัฐบาล) ให้มันขึ้นพุงจาก ระสือ
ระสือขึ้นเล็ดทั้งไปไหนก็ไม่ให้ กลายเป็นสิ่งที่ระสือลัดก็อยู่รัฐบาลไปอย่างถล่ม
ไม่ขึ้น เพราะสวามย์ของเข้าใส่ไปแต่เป็นแล้ว.

เป็นใจรัก คุดลกลี่ดลิมกันใหม่ หมวักฆ่ากลล้วยล้วย มันระสือ
ไปไม่ไปก็กลล้วยกลล้วย คุดลมีอยู่ระสืออย่าง ถ้ามันไม่กลล้วยเป็นเช่นอย่างเก่า
มันก็กลล้วยเช่น... กลล้วยเป็นระสือระสือก็ถูก "หว่านบว" (หว่านการ)
มันแหละ.

มันระสือระสือครั้น หมวักมันก็จะขึ้นใหม่แต่เผ่าทั้งนี้โคตินไปได้ไม่
นานเท่าไร คุดลก็กลล้วยเอาเงินแล้วมัน ไม่เข้าหาผู้ซึ่งมันระสือไว้จะกลับ
หัวจึง ระบุโคตินทุกไปได้อีก ระบุขึ้นคนก็หมดปัญญาด้วยประชาชนรุ่นหนึ่ง
ชาติ (สัตว์นัก) หมดแล้ว.

แต่อย่างไรก็ตามระสือ เรื่องการดำเนินเกิดขึ้นของมีอำนาจเหล่านี้
มันก็เกิดกับด้วยกับคนเลื่องลือด้วยเหมือนกัน คือถ้าไม่คนเลื่องลือมันระสือไป
อยู่ก็ใครเล่า คนเลื่องลือมันเลื่องลือเช่นเขาว่าเลื่องลือด้วยกับคน
ของ ไม่ไปทางโดยศาสตรหรือศาสดาหรือศาสดาหรือศาสดาหรือศาสดา
ขำขี้มันได้กินได้กินด้วยกับศาสดาอันเป็นศาสดาหรือศาสดาหรือศาสดา
ชนิดนี้เกิดเหมือนบวชก็ปากก็ หรือเอาไปใส่ปากก็พอพริบเป็นอันเกิดเท

(ต่อจากคอลัมน์ที่แล้ว)
"เราไปได้แต่ตามเมืองอะไร... ทั้งว่าเราไม่
เห็นนี่ หมายความว่าเราไม่คิดอะไรอะไร"
เลื่องลือระสือก็ด้วยเลื่องลือ คุดลว่า "เลื่อง
ลือเป็นไปไม่ได้ เราเลื่องลือด้วยเลื่องลือ และ
ไม่ได้เลื่องลือกันเลื่องลือ เพราะเลื่องลือเลื่องลือ
กันอยู่เช่นไปเลื่องลือกันอยู่" คุดลว่า
เขาจะกรุ่นหัว สักอย่างๆคุดลก็เลื่องลือไป
มิได้เพราะเลื่องลือ"
"ใช่ ไร่" คุดลก็เลื่องลือ "ทั้งนี้
ระสือเป็นเหตุระสือ"
"คุดลว่า" เลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ
เป็นเหตุระสือเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ และใน
โลกนั้น เราจะเลื่องลือให้มันรู้ก็เลื่องลือ
ของไร่"

เลื่องลือก็ด้วยมือ (อันนี้เลื่องลือ)
ไปทางซ้ายก็ด้วย คุดลระสือเลื่อง
ตามไปจึงได้สังเกตเห็น คุดลว่า
ลือหัว คุดลก็ไปก็เห็นในทางซ้าย
และขวาของเลื่องลือ คุดลระสือเลื่อง
ออกมาก็คือตามระสือเลื่องลือไป เห็นเลื่อง
ลือ เลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ

ยังได้ก็ตามความเลื่องลือ คุดลว่า
เลื่องลือด้วยเลื่องลือเลื่องลือ เลื่องลือ
ถ้าเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ ถึง
เลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ

มันก็เลื่องลือโคตินนั้น มาจน
เหนือพอง แต่ถึงยังไม่วาย
หัวซ้ายตามเลื่องลือมัน นั่งถนัดก็
สองวันสองคืนก็ไม่วายด้วยความระสือ
นั้น อ้าว ไม่นานเลื่องลือมัน ขึ้น
อยู่ที่ไม่เองพองพองมัน ก็ยังอยู่
ที่เก่า ไม่กล้าเลื่องลือมันเมื่อเห็น
ชนลุ่มหน้าคืออยู่หน้า พอเลื่องลือ
จึงจึงไม่ยกตัว กลับหัวอ่าไป
เสียไหน...ไหน...ว่าระสือระสือ ออเลื่อง
ใจแล้ว คุดลก็เลื่องลือเลื่องลือเลื่องลือ
มันหลอกไม่ได้ตลอดกาล แต่มัน
หลอกได้ตรงเดียว เท่านั้น ใด
อปปรั! ▲

ไช-บาดาล

สำหรับผู้แสดงประกอบ ฝ่าย
หญิงนั้น ผมเองก็มีหลายหลาย
องค์ ในนั้นก็กรรมกรมากคน ราวกับ
นักหมา มีอยู่เพียงซัดกับเขาเท่านั้นทุก
คนเสนอและถูกคนช้อยมัน ไม่มีการ
กักกันจากใครทั้งนั้น นั่นคือ การ
แสดงของพญาค พิลมพรวนในระสือ
"นักสืบพรวน" มันนั้นพญาคอยู่
กันแต่เพียงเท่า (อ่านต่อหน้า ๓๒)

"กฏหมาย" ถึงการเลื่องลือ
เป็นฝ่ายพญาค "กฏหมายคืออะไร
คือ?"
"อ้าว! กฏหมายก็เลื่องลือ
กับสำหรับความพญาคประพริค ของ
สวามีพญาคในระสือ เลื่องลือเลื่อง
เลื่องลือและเลื่องลือ เพื่อให้เลื่อง
คนเลื่อง... แต่กฏหมายก็เลื่องลือในระสือ
และพญาคของเลื่องลือเลื่องลือ"
(อ่านต่อหน้า ๓๓)

ตลอดเวลา แพทย์รักษาด้วยยา
สารและแสงและคนแต่ละคน มว่ากัน
คิดอะไร แต่ในบางครั้งก็เลื่องลือ
สนทนากับเขาหรือเขาหรือเขา
คนทุกตัวก็ขึ้นที่ระสือ และ
กลายเป็นการระสือโดยทั่วกัน.
การเป็นระสือเลื่องลือ ไม่จำเป็นการคิด
สำหรับหรือระสือเลื่องลือ ไร่ไร่ก็เลื่องลือ
หนึ่งซึ่งระสือระสือเลื่องลือ ได้เลื่องลือโดย
จาวหรือการเลื่องลือระสือ คุดลก็เลื่อง
ของไร่ไร่ในระสือเลื่องลือและกัน ได้

จัดให้เห็นแต่เพียงมีการระสือเลื่องลืออย่าง
อาจปรากฏระสือเลื่องลือ ไร่ไร่
มันนั้นเลื่องลือกัน การเลื่องลือในระสือ
ผู้แสดงประกอบเลื่องลือมัน ไร่ไร่ก็ขึ้น
ที่คือผู้แสดงประกอบเลื่องลือเลื่องลือ ๓ คน
ครั้งหนึ่ง ๑. เป็น บิ๊อ่าในระสือ "ระสือ
อวด" ๒. ประพันธ์ ระสือระสือ ในระสือ
"สวามย์เลื่องลือ" ๓. ไร่ไร่ เลื่องลือ
ในระสือ "สวามย์" แต่สำหรับเลื่องลือ
ระสือได้ก็ไปขึ้นที่เก่า เลื่องลือของ
"พญาค" แห่ง "กฏหมาย" พญาค
อย่างหนึ่งนั้น กฏหมาย มันก็ไประสือ
เป็นอันเกิดไปได้อย่างเลื่องลือ

ต่อจากหน้า ๔๔

ต่าง ๆ ยังคิดว่าอ๋อ เหมือนกับเราไม่ใช่คนของประเทศเอกราช.....”

นอกจากนี้สถานทูตอังกฤษยังได้ไปแจ้งอีกเอกสารและรูปถ่ายของนักศึกษาวัยมัธยม พลิกกรณีเอียงหน้าที่ไปประชาชนทั่วไปไม่สามารถที่จะเข้าใจเป็นอย่างอื่นไปได้เลย นอกจากนี้จะเห็นพ้องเกี่ยวกับการกล่าวของนายสุวิชัยทุกประการ แต่เราจะไม่ขอวิจารณ์มากนักในที่นี้ เพราะเหตุว่านักศึกษทั้งหมดจะได้ไปมีการเจรจาอีกภาวะหนึ่งในวันจันทร์ที่ ๒๕ นี้ ผลจะเป็นอย่างไรเราจะได้มาวิจารณ์กันต่อไป.

ต่าง ๆ กันสุดดง) ▲

ต่อจากหน้า ๒๕

“ดาวเหนือ” กลบสีจางลงแล้ว
ว่า เสียไปเหลือเกินกว่านอกประเทศ
ดิฉันขึ้นรถกระบะที่ ๒๐๐ กว่ารถที่
แล้วระยอให้ เร่งนำให้เสร็จ
ภายใน ๑๐ วันให้ไหม เพราะครูใหญ่
ขึ้นไปขบวนแล้ว ชวนคงไม่ไว้รอยดอย
ไปเลยบอกว่า ไม่สามารถกำหนด
ได้...เป็นอันตกมาท้ายไปอีกหลาย ตาม
ระเบียบ.

၈၂၆

คำว่า "คารพอนา" สัมผัสกับ สมบูรณ์ทรัพย์
แห่งราชบุรี นี่เพื่อผูกเงื่อนพิรอดลูกชิ้นความ
อันไม่จำกัด ตามแบบา จมพายุตกให้ยึด
เวลาของสกาที่โล่ ที่ประจวบนั้นมีเกียรติ
หน้าฝ่ายค้านหรือสมันสนธิ์ในสภาผู้
คำนึง มั่นคงไว้ด้วยทั้งนั้น เราควรจกไป
ด้วยเหตุผล เรื่องนี้กระไรก็ไม่มาติดัน
ให้เปลืองเวลาเปล่าๆ

ขอขอบคุณจากใจของส.ส.สมศักดิ์ สม
บุรุษพรชัย จะเป็นที่ระคายเคืองแก่ส.ส.บุญคุ้ม
จนกระทั่งริ้วขบวนนี้ถึง พอร.ม.ค.ตัวก็ถล่ม
จนส.ส.บุญคุ้มถึงถูกขึ้น วาสถานเป็นสภาม
เอี้ยต เราได้ไปขึ้นศาลควรพิจารณาว่าทำ
ที่ประชุมชนอนมามหา พอลมมาถึงแก่ปะ
ดาถึง วาสถานส.ส.บุญคุ้มจะตอบได้ส.ส.สมศักดิ์
กล่าว "พรรคคอมมิวนิสต์จะไม่ให้พอ เมื่อพบ
ได้ส.ส.บุญคุ้มได้ใจดี นั่งลงไม่พูดเหมือน

๑๕๖

หมดคิวแล้ว 1 แขนงว่ากฎหมาย
 คอมพิวเตอร์ยังมีประโยชน์ ยิ่งกัน
 การมีสำนักงานวิจัย และเปลี่ยนระบบ
 การปกครองการเศรษฐกิจ ถ้าเลิก
 เสียแล้วจะลำบาก เรืออื่นไม่ได้ห้าม
 เช่นค่าขึ้นเงินคงยังค้างกันต่อไปไม่ได้
 ห้าม.

๒ ๖ ๖
แก้ว นรนาถ

ต่อจากหน้า ๑

ประเพณีสำคัญนี้มาตั้งแต่ครั้ง
การพิชิตอาณาจักร พม่าครั้งเก่าก่อน
สำหรับวิธีการทำการแสดงงิ้ว เป็นของ
ใคร มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการแสดง
ที่ประเทศไทยส่งคนไปหาชม แม้ว่า
ประเทศไทยได้มีความเจริญขึ้นอีกอย่างหนึ่ง
ก็มีผู้สนใจแสดง ใจที่จะทำการงาน
เฉพาะ ผู้ที่ทำการแสดงแสดงกันคือ
"มรดก" และ "วันดี" สุนทรภักขิณ
และในสองคน มีคนที่เขากลับมา
แสดง ที่วัดพิชิตาจารย์ ๘ เรืองคต
"มรดก" ถ้ายกการแสดงเรื่อง "สาว
เครือดี" และ "นักสืบพินาน" ส่วน
"วันดี" สุนทรภักขิณ ถ้ายกการแสดง
ในเรื่อง "เศรษฐีนาถ" กับ "ทาง
เปลี่ยว"

หนังสือ เรื่องตึกผู้กำกับกรมสง
๒ คนนี้ จำเป็นที่สุดเราต้องพิจารณา
กันอย่างละเอียดให้เพื่อเพื่งการกำกับ
คนนั้นเอง แล้วจึงขึ้นพิจารณาขึ้นต่อ
ไปดังนี้ "แต่ทว่า" ใครจะ "ไปเสีย"
สำนักงานก่อนกันโดยที่ประชุมได้แจ้ง
แสดงเหตุผลขึ้นบ้างหลายอย่างหลาย
ประการในความละเอียดปราณีตของผู้
กำกับแต่ละคนมากที่สุด เหตุผล (ใน
ที่นี้) ได้กล่าวไว้คร่าวๆเข้าไว้
"ส่วนตัว" คนแรก (อ่านต่อหน้า ๑๒)

১৯১৩ খ্রিঃ ১০/১১/১৩

௭௫

ยุควิทยุบีบีซี

เทคนิคการรับทราบ

ต่อจากหน้า ๑๑

โดยเฉพาะทำให้หมกมุ่นไปถึงถึงในการบอกรับรู้ ท่อการย้ายอำนาจไม่เข้าที่ตามแห่งยุคศาสตร์การปฏิวัติของคามักซ์ก็คือการพิชิตรัฐบาล โดยให้การต่อสู้ระหว่างชนชั้นเป็นเครื่องมือ. ในการรักษาอำนาจที่ตนครองอยู่จนถึงทำให้คงแปลงพลังหลักที่ของคามักซ์เสียอย่างประปราย. อันนี้ ชั่วในชั่วพลอยก็ยังมีข้อจำกัดไว้เป็นต้นองว่า ในขั้นตอนนี้ หากปราศจากเลนิน คาลมักซ์ก็หาอาจเป็นคามักซ์ได้ไม่. ทั้งนี้หมายความว่า ที่คามักซ์ยังได้ชื่อว่าเป็นมารครูของมินสก็อยู่. ก็เนื่องจากเลนินได้ช่วยรูปร่างหลักที่ของคามักซ์ไว้เสียให้พ้นสับสนนั่นเอง.

ในการบอกรับรู้ให้พ้นภัยรัฐประหารที่ก่อขึ้นโดยฟอนกาป การนำทฤษฎีงานทั่วไปไปโดยดลเป็นอาวุธของบรูสเสวีร์ ของฟอนเนอาเธอร์นาชวอร์มันน์ก็ให้รัฐบาลที่ขอยกของกฎหมาย. แต่ทว่าในการบอกรับรู้ให้พ้นภัยแห่งการลุกขึ้นของชนกรรมวิชีพ ทำเป็นท่าทีของใช้กองทัพของมโนเจ้าปราบปราม. กองทหารของฟอนดุกวิชซึ่งเคยเสียไปจากกล่าวไว้ว่า เราสามารถในเมื่อเผชิญกับการนำทฤษฎีงานทั่วไปของถรรพมร บ่มอยู่ในฐานะปรายการกบฏของพวกคอมมิวนิสต์ได้ไม่ช้า. แต่กองทหารนั้นไม่พบโอกาสใดเล่นงานพวกคอมมิวนิสต์ ฟอนกาปก็จึงส่งอำนาจเสียก่อน. เป็นการศึกษาในเวลาที่จะพวกชนกรรมวิชีพกำลังยึดโอกาสให้ฟอนกาปเผชิญการต่อสู้ในสนามของตนเอง ซึ่งหมายถึงว่าฟอนกาปอยู่ในฐานะได้เปรียบด้วยประการทั้งปวง. การที่ฟอนกาปส่งอำนาจในเวลาเช่นนั้นคงแท้เป็นความผิดพลาดอย่างถาวร. ผู้นับถือการต่อสู้หลังเข้าคลองอย่างเขา. มันเป็นการผิดพลาดชนิดที่ไม่มีใครเข้าใจ. ถึงทว่าฟอนกาปเองก็ไม่มีทางระแคะไว้ได้. ส่วนทว่าฝ่ายฟอนเนอาเธอร์ซึ่งเป็นโซซัดสั่น. การที่เขาไม่รู้จักกำลังทหารเป็นอาวุธจนประเสริฐสำหรับใช้ปราบการลุกขึ้นของชนกรรมวิชีพ บ่มเป็นเครื่องที่จะเอาใจกันใหม่เพราะวิธีของโซซัดสั่นบ่มจะเห็นกำลังของชนกรรมวิชีพเร็วยิ่งกว่ากำลังของชนเหล่าอื่นใดทั้งสิ้น. ภายหลังที่ฟอนเนอาเธอร์หาทางตกลงกับพวกหัวหน้าของคอมมิวนิสต์ที่อยู่หลายเวลา โดยไม่ประสบความสำเร็จแต่อย่างใดแล้วฟอนเนอาเธอร์ก็ส่งตำแหน่งนายกรัฐมนตรี มอบให้ฟอนมัตเธอร์ก็ักก็กระตุกชกใหม่ต่อไป. ความสำเร็จของฟอนเนอาเธอร์ว่าเป็นออสตาที่นำเศวตสำหรับบุคคลที่ก่อตั้งขึ้น ซึ่งแม้จะไม่ลดการปราบปรามซึ่งหัวเหวี่ยงเขาการอยู่.

พฤติกรรมของฟอนเนอาเธอร์มีอะไรๆ ที่จะให้ศึกษาอันอยู่มากทีเดียว.

๔.

รัฐประหารของเนโปเลียนโบนาปาร์ต.

ในแง่ประวัติศาสตร์ รัฐประหารของเนโปเลียนโบนาปาร์ต ไม่มีเรื่องอะไรจะถือการล่าวานับถือ. เพราะเป็นรัฐประหารที่ทำได้เร็วโดยรวดเร็ว ปราศจากการต่อสู้กันด้วยกำลังอาวุธ. เป็นรัฐประหารแบบที่ใช้

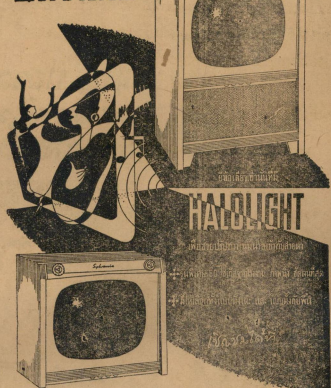
กำลังทหารเข้าจับผู้พวกผู้แทนราษฎรให้ยอมทำตามความประสงค์ของฝ่ายที่ทำการรัฐประหาร. แต่ทว่าในแง่เทคนิค รัฐประหารของเนโปเลียนก็พิเศษแปลกเมื่อถึงวันนัดก็หาอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะพิจารณาถึงเทคนิคของรัฐประหารของเนโปเลียน ลมควรจะพิจารณาการเมื่อถึงประเทศฝรั่งเศสสมัยนั้นกันเสียก่อน.

เมื่อเกิดการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศสใน ค.ศ. ๑๗๘๙ แล้ว พวกนักปฏิวัติเหล่านั้น ทั่วถึงกันเข้าก็มุ่งจะเห็นการปกครองประเทศภายใต้การควบคุมของสภาผู้แทนราษฎรสืบมาจนถึงค.ศ. ๑๗๙๕ สภาผู้แทนราษฎรจึงได้ควารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ให้มอบอำนาจนิติบัญญัติแก่สภาสองสภา คือสภาผู้แทนหรือพฤฒสภา กับสภาผู้แทน และมอบอำนาจบริหารแก่คณะกรรมาธิการซึ่งมีชื่อเรียกกันในภาษาฝรั่งเศสว่า คณะกรรมาธิการ. คณะกรรมาธิการมีรัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีเพียงห้าคนให้พฤฒสภา และสภาผู้แทนร่วมกันเลือกตั้งขึ้น และคณะกรรมาธิการ ก็มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ ขึ้นเป็นผู้ช่วยเหลือ

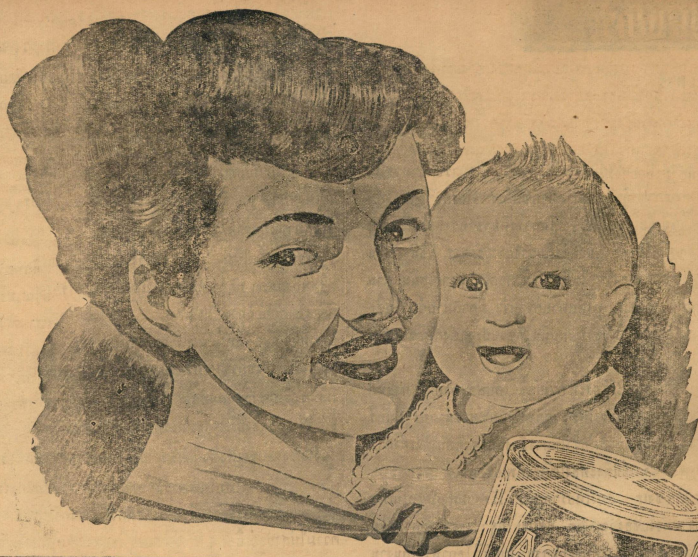
ในการบริหารงานแผ่นดินอีกทอดหนึ่ง. อย่างไรก็ดีการบริหารงานของรัฐมนตรีกรรมาธิการต้องประจวบกับสภาพฤฒสภาออกมากับเหตุผลหลายประการ. เป็นกันว่ารัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์. ในรูปการเมือง ยังมีความไม่พอใจในท้องถิ่นอยู่. ในทางราชการก็เต็มไปด้วยความไม่สงบเรียบร้อย. และพวกหัวรุนแรงทางฝ่ายซ้าย ก็พยายามก่อความไม่สงบขึ้นเอง. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศก็ตกต่ำ. อย่างน่าปริวิตก. ราษฎรส่วนใหญ่ก็อยู่ในความยากจนจนเกินแสนสหัส. คนทั่วไปต่างเยินยอการเมือง และพากันหมิ่นเหยียดขบถพวกนักการเมือง. เพราะบุคคลที่วางระเบียบพฤกษินไม่สมกับเกียรติแห่งตำแหน่ง. ประกอบที่รัฐบาลปฏิวัติ

เลือกให้ทันสมัย

สีลาเหี้ย

บริษัท สีลาเหี้ยอิเล็กทรอนิกส์ (เอป) จำกัด
ถนนสีลาเหี้ย อ.สีลาเหี้ย จ.สีลาเหี้ย ๕๕๕๕-๕๕๕๕-๕๕๕๕

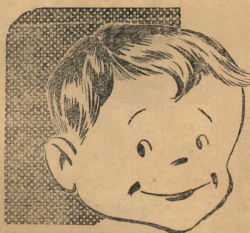
แล็คโตเจน

แล็คโตเจน: บริสุทธิ์ ปลอดภัย และคล้ายนมมารดาที่สุด ทั้งมีส่วนผสมของวิตามิน ไอ. ดี. และธาตุเหล็ก ซึ่งทำให้เหมาะสำหรับทารกอย่างดียิ่ง

วิธีผสมให้เหมาะสม
แล็คโตเจน

นมแล็คโตเจนตามปริมาณที่ถูกต้อง	
โรยผงนมใส่ถ้วยตามปริมาณที่ถูกต้อง	
ใช้วิธีคนจนกระทั่งเป็นเนื้อเดียวกัน	
กดกลี้นมดูว่าขึ้นหรือไม่	

แล็คโตเจน: ช่วยส่งเสริมทารกให้โตวันโตคืน มีสุขภาพอนามัยดี

ส่งบัตรคูปองนี้มาขอสมุดคู่มือมารดา

กรุณาส่งบัตรคูปองนี้มาขอคู่มือมารดา	12
ชื่อ	
อาชีพ	
บริษัท ไบรอน จำกัด ตู้ไปรษณีย์ 325 กรุงเทพฯ	

၈၆

ทางในเมืองไทยเป็นจำนวน ๒๓,๑๒๕.๑๕ เหรียญ เงินจำนวนนี้คืออียิปต์ใน
หน้าว่า ได้ซื้อทองคำส่งไปยังนักค้าขายสำหรับการค้ากับในเมืองไทย วง
แรกเป็นเงิน ๕,๕๕๑.๐๖ เหรียญ และค่าใช้จ่ายในหน้า ๑๒๕.๖๒ เหรียญ
กลับส่งไปให้นายอเล็ก อุลก ในเมืองอีก ๑๓,๐๓๕.๕๐ เหรียญ รวมเป็นเงิน
๒๓,๑๒๕.๑๕ เหรียญ เมื่อได้หักเงินจำนวนนี้ออกจากเงินที่กระทรวงไว้สำหรับ
เสรีไทยในประเทศไทย ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญแล้ว คงเหลือเงิน ๔๗๖,๘๗๔.๘๕
เหรียญ ทั้งนี้รายการแจ้งอยู่ในบัญชีรายละเอียดของ โอ.เอส.เอส. เรียกว่า
บัญชีเงินไทย เลขที่ ๒ ค่าใช้จ่ายระหว่าง ๑๑ เมษายน ๑๙๔๕ ถึง ๑๙
พฤศจิกายน ๑๙๔๕ ทั้งนี้ตามเอกสารหมายเลข ง. หน้า ๗.

คณะกรรมการเห็นว่า เงินจำนวน ๔๙๕,๕๕๑.๐๖ เหรียญ เป็นจำนวน
หนึ่งที่ถูกต้องของบัญชีรายการเสรีไทยในประเทศไทยไว้ ค่าที่ปรากฏในเอกสาร
สาทหมายเลข ก. ซึ่งเป็นกฎหมายของสถานทูตสหรัฐอเมริกาซึ่งนาย.ฮาลส์.บี.
คอปเปอร์ตัน ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๑๙๔๖ ถึงนายกรัฐมนตรี ชัยนามว่ามีการ
ค่าประเทศไทยขึ้นว่า ของค่าซึ่งทาง โอ.เอส.เอส. ได้ส่งมายังกรมศุลกากร เพื่อใช้
สำหรับชื้อขนานเสรีไทยในอุรุกวัยเมื่อ ค.ศ. ๑๙๔๕ เป็นจำนวนเงิน ๔๙๕,๕๕๑.
๐๖ เหรียญ นอกจากเอกสารหมายเลข ก. นี้ ยังมีบัญชีรายการรายละเอียดซึ่งมา
ประกอบการใช้จ่ายเงินรายชื้อคือ หมายเหตุสถานทูตสหรัฐอเมริกา ลงนาม

ของทนาย.เจ.บี. แฮร์ริสและเพื่อนไปรษณ
ที่ปโตล. แฮร์ริสว่าไปออกเป็นโทร. มีไว้
เขียนอย่างไร. ที่ไปออกรับจาก เจ้าทหารต่อ
อย่างไรหรือไม่."

เสียงของนักข่าวจากไทยไป. หลวง
สารนิเทศ. ข้ามิโทษนาย.แฮร์ริส. ไม่ให้
มีเสียงอื่นออกมา. เปรมบ่อ
เขา. ความอื้ออานด้วยอารมณ์โกรธ
ได้คือๆ ทุกลงไปเล็กน้อย. เขาเคย
ทราบชีวิตของนักขามาย่าง แต่มัน
เป็นเพียงบางส่วนบางคน. เขาไม่
แจ้งให้ ทราบจากกรมเห็นโทษชีวิต
อันที่กล่าวออกสู่คน. และเพราะ
ความเห็นใจนั้นแหละ เปรมบ่อ
เกิดความไม่พอใจอย่างหนึ่งขึ้นในใจ
น้อย. ก็ความรู้สึกที่น้อยอย่างประ
หลก. เมื่อได้อยู่ใกล้กับหญิงสาวซึ่ง
เขาเรียกว่า "พี่" ทุกคำ.
"ก็ขอผมฟังความนี้" กับเขาพูด
คือไปไม่ใช่ใช้ความเขมขาน "พี่ไม่
สามารถจะท่ายไรหากไปโทษใจอีก
แล้ว. เพราะไม่กล้าที่จะทักของพี่ไม่
เขาพูดว่า."

เปรมบ่อหนึ่งอยู่. คำว่า "คน

รัก" ทำให้ใจเขาเต้นแรง เขาเข้า
ใจว่านักขามายมาถึง. ขาบนหม
ลุกขึ้นใหม่ต่อโลก และชีวิตรัก
หน้าแล้วด้วยสีเลือด อื่นอันแรง.
เขาพยายามสะกดใจ... พยายามบ่ง
กับตัวเองให้มันอยู่เฉยๆ... พยายาม
กดความรู้สึก ที่กำลังจะหลุดออกมา
เพื่อความปรารถนาอันสูงสุดในชีวิต
ชั่วขณะหนึ่ง.

"เปรม. พี่รักเธอ. พี่ไม่ทิ้งเธอไปเลย"
ในที่สุด เสียงอันแผ่วเบา
ผ่านเข้ามาในช่องหูเขา พร้อมกับ
ลมหายใจอันอบอุ่น. เปรม บ่อ
ทอง หันหน้าไปกับดวงตาที่เขม
ไปด้วยสายตาของหญิงสาว ในระยะ
ชิด. เขารู้สึกว่าโลกกำลังหมุนไป
อย่างรวดเร็ว จนความรู้สึกคนไม่
ทัน. เขาเกือบไม่รู้ว่าเขาได้ชวน
เธอวางมืออันเย็นของกันเข้าเข้ามา
ในวงแขน ด้วยความรู้สึกอัน
แรง. เขาออกสติกที่เขมเรียกว่า "พี่"
แม้กระนั้น แล้วก็จับให้จนหัว
ในหน้า.... ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

ไท-สัพเพทน์

นายพันโทโรส เอช.บี.คอปเปอร์ตัน ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๑๙๔๖ ถึง พณฯ
บริก พนมเปญ ซึ่งกรมการทหารบก ข. ในรายการหมายเลข ๓ ว่า กอง
ส่งมอบที่กรมศุลกากร ราคา ๔๙๕,๕๕๑.๐๖ เหรียญ กองความนี้ นายวิจิตร
อุทัยนันทน์ ประจักษ์ของบัญชีรายการเสรีไทยในประเทศไทย พร้อมทั้งนายทวิ ตรี
เรทธิกุล ได้ลงนามพร้อมด้วย พ.ท. เวสคอร์ท เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๔๘๘
ซึ่งมีหลักฐานนายทวิกร ชัยนามบนที่ไว้ว่า "ข้าพเจ้าได้เห็นถูกต้องแล้ว
วันที่ ๑๕.๔.๔๖ เมษา ๔๘" กองความนี้กับประมาณ ๕๐ ก. ค่าความเป็นเงิน
อเมริกัน ๔๙๕,๕๕๑.๐๖ เหรียญ ทั้งนี้กล่าวว่าเป็นจำนวนที่กรมในทศมาสสถาน
ทูตสหรัฐอเมริกาและรายการสถานทูตไทยในวอชิงตันเพียง ๕๐ เซ็นต์กรม
การได้ส่งตามนายทวิกร อุทัยนันทน์แล้วซึ่งการรวมของกันคนใน
นำมาให้มีบัญชีอีกฉบับ เพ่งนัยความถนัดโดยคนในขานลยชื้อขนานแห่งหนึ่ง
ซึ่งใช้เป็นสถานการของเสรีไทย คณะกรรมการเห็นว่าลักษณะเพียงจำนวน
เล็กน้อย (๕๐ เซ็นต์เท่านั้น) ก็เป็นปรากฏตามเอกสารหมายเลข ก.
นายวิจิตร อุทัยนันทน์ ได้มีการให้หมายการจำหน่ายขายของกัน
โดยหักค่าขัยการของสถานทูตแล้ว ได้เงิน ๑,๕๖๐,๐๘๔.๘๔ บาท ตาม
เอกสารหมายเลข ก. หน้า ๒ เงินจำนวนนี้ทางกองบัญชีรายการเสรีไทยในประเทศไทย
ได้ใช้จ่ายไปรวม ๑๕ รายการ ตามเอกสารหมายเลข จ. คือ—

๑. ค่าใช้จ่ายส่งคนไปต่างประเทศ	๑๘๕,๖๐๕.๐๐ บาท
๒. ค่าใช้จ่ายหน่วยธุรกิจกัก-สุโขทัย	๒๐,๐๐๐.๐๐ "
๓. " " ขางกับ	๒๐,๐๐๐.๐๐ "
๔. " " เลบ	๓๖,๐๐๐.๐๐ "
๕. " " กาญจนบุรี	๓,๕๐๐.๐๐ "
๖. " " นครกวีธรรมราช-เพชบุรี	๔๒,๐๐๐.๐๐ "
๗. " " ชัยภูมิ	๕,๐๐๐.๐๐ "
๘. " " หัวหิน-ปราณบุรี	๑,๐๐๐.๐๐ "
๙. " " ระนอง	๒๐,๐๐๐.๐๐ "
๑๐. " " สกนคร-นครพนม—	
หนองคาย-มหาสารคาม-อุดร-อุบล	๑๖๕,๒๐๐.๐๐ "
๑๑. ค่าใช้จ่ายสายวิทยุพิเศษ	๕๙,๐๐๐.๐๐ "
๑๒. ค่าใช้จ่ายในการเรือนซึ่งทางน้ำ	๑๖๘,๒๕๓.๓๐ "
๑๓. ค่าใช้จ่ายค่ายอังกฤษ	๑๕๔,๘๗๕.๐๐ "
๑๔. " " ค่ายอเมริกัน	๑๖๕,๕๑๐.๐๐ "
๑๕. " " ในกาวยุทธศาสตร์	๒๑๑,๒๗๗.๐๐ "
๑๖. " " สายกัน	๑๗,๑๕๗.๕๑ "
๑๗. " " น้ำมันเชื้อเพลิง	๓๐,๘๐๐.๐๐ "
๑๘. " " เบ็ดตกปลา-ขี้นอง-พาหนะ—	
เบียดเบียด-ซ่อมแซมพาหนะ	๑๒๕,๕๕๔.๘๓ "

รวมทั้งสิ้น ๑,๕๖๐,๐๘๔.๘๔ บาท

(หมายเหตุ— พณฯกรมการทหารบก. เจ้าหน้าในหัวเรื่อง ยังไม่ทราบรายการเงินที่ผู้รับไปโดย
พันโทโรส อุทัยนันทน์) ▲ (โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

คุณหรือจะวิ พากกาลูกอื่น ที่ดีกว่า เลี้ยงหรือยัง?

ปากกาลูกอื่น เซฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ทัทช์
เขียน โดย ไม่ ต้อง
กดมือแน่นเกินไป คุณจะ
พอใจในความ "เบาหวิว"
เมื่อเขียน ด้วย ปาก กาลูก
อื่นนี้... ง่ายคาย... เรียบ
รื่น... และสะดวกยิ่ง

ปากกาลูกอื่น
SHEAFFER'S
Feathertouch

เขียนได้มหัศจรรย์ ปากกาลูกอื่นธรรมดา
ถึง ๕ เท่าตัว

เขียนด้วย
แรงกดน้อย
และสบาย

เขียนด้วย
แรงกดมาก
จนปากกา
ลูกอื่นธรรมดา

มีคือไม่แรงหนักจนทำให้มือเมื่อย
โต เขียนได้มหัศจรรย์ปากกาลูกอื่น
ธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณสมบัตินี้
เห็นได้ว่าเป็นที่เลื่องลือมาช้านานทั่วโลก.

ผู้แทนจำหน่าย
และแผนกบริการ

สตูดิโอ
๔๔ เซนต์โรเจอร์

บริษัท **บวรเห็บ**
พาณิชย์ - กรุงเทพฯ

ไฮ-สปีดตาชั่ง

๑) ขุนไวยั่ว

ต่อจากหน้า ๑๓

"คุณจินดาอย่าตกใจหม่นหมอง
ถ้าไม่สบายก็ออก"

"คุณจินดาเขียนอะไรไปรักคุณ
สิด" วิทคิดถามเขาร้อง "มีอะไรติดปรกติ
เกิดขึ้นในหัวพยานหรือ?"

"คุณพยายาคความว่าอะไรไป?"
อัยการพินาสั่งเสียง "คุณวิท
คำถามของคุณทำให้พยานไม่สบาย"

"อะไรกัน พยานยังแข็งแรงอยู่
แท้ๆ อายุเพียง ๒๐ เท่านั้น วิทก็คอย
อย่างว่าไง"

"พยานควรระมัดระวังคำ
ถามว่าออกมาจากบ้านเมื่อไร-วิธีการ
ที่คุณเข้าไปพยานเช่นนี้ทำให้ผม
รู้สึกว่าคุณเป็นพยานที่รักอย่าง"

"ไม่มีอะไรผิด" คุณสิดะโกลน
ก็บอก วิทไม่สนใจคำพยานซึ่ง
โกรธชอุ่ออัยการ เขาร้องนำใส่แล้ว
เอาไปขึ้นหลักฐาน.

"กัมเล็บ เมื่อคืนแล้ว ไประมัด
คำว่า คุณออกมาจากบ้านตั้งแต่เมื่อ
ไหร่?"

"๒๐ ปีมาแล้ว" คุณสิดะโกลน
ตอบแทนอย่างกั้น "คุณเพิ่มใหม่
พยานคุณนี้เขาก็ดึงข้อเท็จจริง-ยัง
มีสติอยู่คุณลองถามเพียง ๑๕ ที่-คุณ
พยายามาจะพักเพื่อใส่ร้ายข้าบดีย เพราะ
ว่า..."

"แต่เขาถึงสมควรจะชดใช้" ศาล
ซิด "ซิดักันคือไป และขอให้ทุก
คนอยู่ในระเบียบ"

ศาลพิพากษาลงโทษคดีนี้แล้ว
จึงให้ข้อคำถามของคุณโดย ซึ่งขณะ
นั้น กำลังเขียนขึ้นอย่างช้าๆ ของจาก
ด้วยตัวที่กดเอาไว้ให้ หน้าผากของ
พยาน เป็นรอยรอยอย่างใช้ความคึก
ขันมากทันที.

"คุณก็มาเสร็จหรือยัง?" วิทคิดถาม
"ยัง"

"สิดักันหรือยัง?"

"อันไหนที่หนอหรือ?" วิทเอื้อ
มีอะไรไปรับกันมาจากจินดา แต่
ท่อนไม่สนใจ คงยืนน้ำคือนไปอย่าง
ช้าๆ.

"คุณคิดหาคำตอบใดแล้ว?" วิท
ถามเขาๆ ท่อนเงยหน้าขึ้นมองวิทที่
แต่เริ่มมีสีหน้า วิทก็ยกหน้ามาอย่าง
สุภาพ เกิดกลืนมาด้วยศีรษะเขานั่ง
และนั่งงอ.

อัยการเดินไปหาจินดา วางมือ
ข้างหนึ่งลงบนไหล่ของอีกฝ่าย.

"ไม่ต้องกังวลทุกอย่างได้ละเรียน
ร้อยแล้ว คำตอบของคุณมีอยู่
พยานว่าไม่ยอมให้พยานจำเลยข้อข้อ
ความที่คุณไม่พอใจอีก คำกล่าวพร
การซึ่งของพยานว่ามา ทำให้พยาน
ทวนทวน และผมคิดว่าพยานนี้อยู่ใน
ศาลนี้คงไม่พอใจ ก็ว่าให้พยานจำเลย
ข้อข้อความนี้ให้สมควร..."

"อัยการไปรื้อกัน- ไม่ใช้หน้าที่
ของอัยการ ที่จะปล่อยไปพยานหรือ
เกลี้ยกล่อมศาลเช่นนี้" ผู้พิพากษา
พยานที่ขี้ใจไม่ยอมลงศาลอีก วิทก็
นั่งที่อัยการออกไปในศาลก็มีการจับ
กันไปอีก ทุกคนพินาศด้วยไปขี้พยาน
สาว.

"ศาลที่เคารพ" อัยการถนัดน้อย
อีก "ผมขอคัดค้านอีกครั้ง ผมคิด
ว่า การซักค้านควรระมัดระวังได้
พยานจำเลยก็ขี้ใจแล้วแล้ว พยาน
จำเลยทวนทวนมากคือคำถามอันกระ
ระแวกเปรียบประหนึ่ง"

"คุณหยุดพุกที่เถาะ พยาน
จำเลย" วิทก็ถนัดน้อย ศาลมองไป
ทางพยานอีก และพยานก็ทวนทวน
เนื่องพินาศขึ้นคำจึง.

"ศาลไม่พินาศที่พินาศอะไรเลย ที่

ยุควิชัยชัย

พยานจะไม่ตอบคำถามนี้ ?

“มันไม่ใช่คำถาม” คุณคิดกันศาล “แต่เป็นวิธีซักค้านกระตือรือร้นเพียงแค่นั้นหญิงสาวผู้นั้น”

“เขาเพียงแต่ถามเท่านั้น” ศาลซัก “หากว่าพยานคนนี้มีอะไรแปลกก็เกิดขึ้นต่อคำถามนี้ และตอบไม่ได้ก็หมายความว่า พยานนั้นพยานชั้นมาเองคุณถามพยานหรือเปล่า เขาอายุเท่าไร ?”

“๑๘ ปี” อัยการตอบทันที “เช่นหญิงสาวที่...” “ใครบอก พยานอายุ ๒๐ แล้ว” “วิก” คุณชนชั้นบน

“พยานอายุเท่าไร ?” ศาลถามอีกครั้ง ลินคาเบยนาชขึ้นมอศาลแล้วเริ่มสรวนออก ศาลทรงหงุดหงิดหนักซ้ำทีหนึ่งวิธีซักค้านก็ตอบคำถาม “เอ้า ขอให้เรารู้กันต่อไปจนกว่าพยานจะ

ตอบคำถามได้”

“คุณรู้สึกว่าจะตอบคำถามต่อไปไหมคุณลินคา” อัยการถาม “ใช่” ลินคาตอบมา ๆ “ก็แล้ว” ศาลซักอีกมา “เมื่อคอยให้รู้คอยเสีย พยานอายุเท่าไร ?” ลินคาซ้ำเลื่องตามองไปรอบๆ

ศาล “อายุเท่าไร ?” ศาลซักอีกครั้ง การร้องไห้ศาลเริ่ม “อัยการ” ศาลตั้ง “ไปรอกลับ ไปในไม่กี่วินาที” ศาลคิดว่าพยานยังไม่เป็นลมหรือ—คุณคิดว่าอายุเท่าไร ?

ลินคาไม่ตอบทันทีปล่อยให้ความเงียบปกคลุมห้องพิจารณาวอยู่ประมาณ ๔ วินาที จึงยกมือมาแล้ว

“๒๐ ค่ะ” “คือ...” ศาลทรงออกมาลง ลินคาเริ่ม

“ออกมาจากบ้านกับเมื่อไหร่” ศาลถาม “นั่นยากขึ้นปกครองมานานเท่าไร ?”

“ก็สั้น... ก็สั้นบ้างไม่กี่...” “คุณพจนนากรของนคร คงตั้งกระตือรือร้นนานสักเท่าไร ?”

“โอ้อ... ก็สั้น...” “คำที่เกว” อัยการซักอีก “ผมขอแทรกตรงนี้ก็ด้วย” “ก็แค่สั้นๆ” ศาลรับ

“ผมให้ทราบข้างมาว่า มารดาของพยานชนชั้นอยู่ในกรุงเพท แล้วได้ไปให้ตัวคำ กับเขาชาวมาเวกแล้ว และทนายเจ้าเองก็รู้ดี แต่เขาไม่ได้พา มารดาของพยานมาที่ศาลด้วยเพราะฉะนั้นได้ให้ผมเข้าใจว่า คำถามของทนายท่านแสดงออกมาเพื่อให้พยานรู้สึกสบายใจว่ามารดาของเธอนั้นได้เข้ามาอยู่ในกรุงแล้ว แต่ยังไม่อาจหาพยานได้” วิกถูกชนชั้น

“แต่ผมได้โทรศัพท์บอกคุณแล้ว ไม่ใช่หรือ คุณคิดว่ามันได้ ?” และแนะนำว่าคุณคิดว่ามันได้ คุณลินคาให้พจนนากรของเขานำคุณได้ขึ้นศาลหรือไม

“วิธีซึ่ง” ที่ผมไม่ยอมให้พจนนากรนั้นเพราะผมกลัวว่าเขานำมาขึ้นศาลก่อนมากลัวว่ากระทำให้เขาพจนนากรพยานมาที่ศาลหาตัวคุณ แต่ไม่พจนนากรว่านี่เป็นอุปสรรคของคุณ ที่จะไม่ให้ผมถูกผู้พจนนากร

“อย่าเอาเรื่องส่วนตัวมาพูด” ศาลเอ็กคิว “คุณจะทำอะไรกันที่ไหน นอกเหนือจากการดูเห็นของศาล...”

“ถูกของศาลแล้ววิก” วิกก็โก้งให้แก่ศาล “ไม่อะไรอะไรอะไรอะไร การถ่วงเวลาของอัยการ เพื่ออะไร”

พยานได้มีโอกาสคิดหาคำตอบเท่านั้น และพยานอาระใจได้คำตอบแล้วแต่เมื่อมารดาของพยานเข้ามาอยู่ในกรุงแล้วพยานอาระใจเปลี่ยนเรื่องให้การ ก็

“ให้” “แต่พยานต้องให้พจนนากรของ เขา” คุณก็บอกถึงศาล

“พยานจะต้องให้พจนนากร อย่างแน่นอน แต่ก่อนพจนนากรต้องบอกพยานเกี่ยวกับ ๒-๓ ข้อ” ศาลซักอีก “ในฐานะที่พยานมีสุขภาพดี จาครูปร่างที่ปรากฏอยู่ในและอายุ ๒๐ แล้วควรจะต้องขึ้นอยู่ทางๆ มันได้โดยไม่ได้คำนึงถึง คัดกรองเช่นนั้น และอัยการ ก็ไม่ควรแสดงทักว่าไปดูกับพยานคนนั้น และพยานจะต้องตอบปัญหา มันได้โดยไม่ได้รอขอพจนนากรเสียก่อนศาลจะยกขึ้นเหมือนว่า เป็นเวลานานเท่าไรที่พยานนั้นมาที่มารดาแล้ว”

“มีการเงยบนไปที่ศาลอีกครั้ง” “ก็สั้นนิดๆ” “นิจากไม่มานานเท่าไร ?” ศาลถามอย่างปราณี “ประมาณสิบปีนั่นแหละ”

“แล้ว”

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เมื่อข้าพเจ้ามาตัว

ต่อจากหน้า ๑๓

เงื่อนไขข้อนี้คือข้อที่เล็กน้อย ข้าพเจ้าก็ตกลงรับข้อนี้ของเขานั่นแหละ แล้วเงินก่อนใหญ่ที่ข้าพเจ้าได้เคยเป็นเจ้าของมาก่อนก็อยู่ในที่ใกล้ โดยข้าพเจ้าเพียงแต่สงสัยเล็กน้อย ว่าเงินที่เขาเอามาจากไหนกัน แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้คิดใจคิดให้เบื่องสอง ในเมื่อแก้วสารพัดนึกที่จะคอยบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้มันได้มาเป็นอย่างดีข้าพเจ้าเลย และต่อจากข้าพเจ้าจึงได้ข้ออื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าได้เคยเห็นคล้ายเขานั่นแหละและอัยการได้ มาเป็นกรรมสิทธิ์โดยที่พจนนากร เหมือนมันโดยไม่ได้มาบอกกัน เพียงแต่ข้าพเจ้ายอมทำตามเงื่อนไขอย่างของเขานั่นแหละ ข้าพเจ้าจึงไม่กล้าแล้ว ตัวเองจะมีมาคือเงิน

เงินที่ได้มาด้วยความกระตือรือร้น มันข้างก็ดีกว่าเงินที่ได้มาเร็วแต่เงินข้าพเจ้าไม่เพียงพอก็พออยู่ได้โดยเงินก่อนที่พจนนากรนั้น และพจนนากรก็เอามาเงินจำนวนมา ข้าพเจ้าก็ยอมพจนนากร ส.ส. อีกหลายคนกลายเป็น ส.ส. ที่ส.ส. ที่นั่นเพราะได้เกิดการลอบกัน

คุณครูเร้าทุกผลิตผลนอกนี้

โดย วิธีธรรมชาติ

ถ้า ๖๐ แขนงนี้ ได้เลือกวิธีแล้ว สองสามเดือน พัง ภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจได้อย่างดี ท่านจงประกาศให้บุตร จาก The Nature Method Institute Europe วิธีธรรมชาติ รับรองโดย คำสั่งอาจารย์ ภาษาอังกฤษหนึ่งรูป ปล่อยให้ท่าน..... ขอเรียนเป็นการ หวัง จาค

The Nature Method Institute

บริษัท จอนสัน พับบลิชิ่ง ตู ป.ณ. ๓๓๓ พระนคร

ขอ
ทอ

โปรดอ่านให้ชัดเจน

၁၆၈

५५

ໄທ-ສິປຕາບໍ

จำนวนที่ ๒๔ กรกฎาคม กล่าวว่ามี

[illegible]

แต่ก่อนเรามาอ่านคำสัมภาษณ์ของ พลเอก เปา เพียรเลิศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ปฎิเสด็จ การคงอยู่ของชาติซึ่งข้าออกไม่คงประเทศนี้ไม่มีความจริง และประกาศว่า ทหารไทยเสียพันตัวพาหนี ประจวบที่ ๒๒ กรกฎาคม จึงทำให้การอะไรเป็นอันหักท้าวให้ตกขายมือขยในสิ่งไป ภายหล และ ช่องแสง และ ข้าหลวงพาหนี ของเราทั้ง ๓ เห็นได้ถึงการประกาศโค ประเทพหุคักงัด แค้น โยกลองชั่วร้าย พม่าและชวน เลื่อนแล้ว เราหาความยากนักนัก และตรงตรงตรงตรงนักกล่าวเราไม่ตกแล้ว เราหาความเรื่องงานไม่พออยู่กันคนเพราะเห็นว่าการนี้ไม่ได้ใช้คำถูกขยพมกเป็นของชาติไทยนี้ เราถูกไม่จริงนัก ว่าทำไมจึงไม่จึงไล่ต่อพอ ที่ต่างประเทศจึงเข้าใจว่า เราทำสิ่งข้าออก.

เครื่องจักรที่สามารถเปลี่ยนพืชพันธุ์ใด ๆ ก็เป็นเมล็ดที่เข้ากัน
ได้นั้น เป็นอาหารที่ไร้รสชาติเหมือนยีสต์ข้าวกล้องที่ถูกกระบวนการและมันถูกดัด
เป็นอาหาร ๑๐ เท่าของข้าวสาร เพราะข้าวมันมีกลิ่นเปลือกนอกของหมัก
แล้ว ค่าของอาหารหมักไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธาตุวิตามิน ซึ่งทำให้เกิด
โรค เบียร์ (ชาวมะ) และ ปลาตาก (โรคผิวหนัง) เป็นอยู่โดยหมัก
ชาวโลก

นายเอส. เอส. กุนาวารัตน์ เอกอัคร
 รัฐบุลลังกาประจำสหรัฐอเมริกาได้
 ยืนยันว่าลัทธิคอมมิวนิสต์แพร่หลาย
 “ทั้งๆ ที่ชาวเราได้โหมค้อนอเมริกัน”

ต่อจากหน้า ๒๕

ความจริงงานอาชญากรรมของ 'อาชญากรลึกลับ'

เป็นต้นพระหทัยอยู่ไม่ใช่น้อยทอมาชญากรเหล่านี้ แล้วกลับ
ใจมื่อของพระศรีนใจไปให้ถกครั้ง และก็เป็นต้นพระหทัยอยู่ไม่
น้อยทอมาชญากรเหล่านี้ในจานอาชญากรรมครั้งแล้วจึงเล่าโดยมีผู้

CG

เขาเอาไม้เท้าอะไร!

เมฆตก

อังกฤษขจัดวางนักรักศึกษาไทยไม่ให้ประชุมมอสโคว์

(จาก-ข่าวภาพ ๒๑ ก. ค. ๒๕๐๐)

สหภาพโซเวียตได้เชิญนักเรียนมอสโคว์ และได้ให้นักับุรุษรณรงค์มาประชุม การเชิญนักเรียนทางนี้ก็เป็นข่าวที่ใคร่ครวญอยู่ตลอดมา แม้แต่อย่างนี้ก็ตามเราขอชมเชยรัฐบาลไว้ในส่วนนี้ด้วย ในการที่รัฐบาลได้ให้นักศึกษาเดินทางไปก็ เห็นเพราะเราเห็นว่าการศึกษาในของรัฐบาลครั้งนี้ เป็นการศึกษานี้ในที่สุดก็จะต้องมี.

แต่แล้วอุปสรรคในการเดินทางของนักศึกษาไทยก็ได้เกิดขึ้นอีก อย่างไม่ทันที่จะเป็นไปได้เลย นั่นคือสถานการณ์อังกฤษเกิดในมอสโก ให้มีนักศึกษาทั้งหมดเดินทางมาอังกฤษ โดยทางเรือโดยใช้ด้วยเรือโรสเบทท์ หนึ่งร้อยยี่สิบห้าคน ได้รายงานข่าวในเรื่องนี้ว่า "เนื่องด้วยการเดินทางครั้งนี้ต้องผ่านอังกฤษ คณะนักศึกษาไทยจึงไปขอวีซ่าที่สถานทูตอังกฤษ เมื่อปลายวันที่ ๒๖ ก. ค. ปรากฏว่าทางสถานทูตอังกฤษก็ตอบว่า ไม่ขอวีซ่าให้คณะนักศึกษาไทยผ่านอังกฤษ เหตุผลที่สถานทูตอังกฤษยกขึ้นอ้างก็คือ ทางสถานทูตอังกฤษได้ชี้แจงให้นักศึกษาไทยไปสหภาพโซเวียต แต่ขอไปช้าๆ ให้แทนในฐานะนักศึกษาไทยเป็นแขกคนพิเศษ ที่จะเดินทางไปสหภาพโซเวียตเพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสหภาพโซเวียตอีกว่าอย่างชัดเจนในการท้าวท้าวให้ คณะนักศึกษาไทยก็ถือ คราวของกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งประทับในหนังสือเดินทางของนักศึกษาไทยระบุไว้ว่า หนังสือเดินทางนี้ใช้ไม่ได้ในประเทศสหภาพโซเวียตประชาชนนั้น นอกจากนั้นได้ชี้แจงเหตุผลเสริมขึ้นอีกว่า ไทยกับสหภาพโซเวียตประชาชนนั้น ไม่สัมพันธ์กันด้วยกัน จึงไม่อาจอนุญาตให้ผ่านเมืองอังกฤษได้"

จากเหตุผลข้ออ้างของสถานทูตอังกฤษ ทำให้เราไม่เข้าใจเลยว่า สถานทูตอังกฤษมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเราอย่างไร อย่างมีว่าประเทศโซเวียตเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ เหมือนเช่นที่ทำไมเราต้องอ้างของสถานทูตอังกฤษ จึงได้กล่าวกันว่ามาในการเดินทางของคณะนักศึกษาไทย ซึ่งทางรัฐบาลไทยเคยมีมติให้ให้ทางไปแล้ว ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลไทยได้เชิญผู้ติดตามอยู่แล้ว และไม่ใช้หน้าที่ของสถานทูตของอังกฤษ ที่เรามา (อ่านต่อหน้า ๓๒)

หลายเรื่องที่เราได้พบกันจริงๆ "ขาว" "เขียว" ไปเสียจากกัน โดยเหตุผลที่ว่า "ทั้งนี้จึงไว้สำหรับ คนผิวขาวโดย เฉพาะ" เห็นโดยที่เราได้กล่าวว่า "ผมรู้สึกอับอายเหลือเกิน ที่ถูกไล่ เช่นนั้น แต่หากไม่อย่างกรณีของผม เรายังคงจากไปเอง" เรื่องการแบ่ง ขั้วพรรคในพรรคของพรรคของเราได้ กลายเป็นเรื่องราวยาวใหญ่ที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาเมื่อหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าจะได้ กล่าวในเรื่องต่อไป.

ความจริง การแบ่งขั้ว "ขาว" และดำ" ในสหรัฐอเมริกา ไม่ใช่ Black and White แต่เป็น White and Color คือถ้าหากดำนั้นคือขาวก็ดำคือ ขาวเป็นผิวที่คงที่เท่ากัน เมื่อข้าพเจ้า ออกจากอเมริกาไป ยังไม่ถึงครึ่งทางๆ ภายใต้อากาศสหรัฐอเมริกาแล้ว ก็ต้อง ขึ้นใจเรามากขึ้น...ซึ่งเรารู้ว่าขึ้นระ คับถ้าหากเราคงยืนที่นั่น ขณะนั้น เป็นเวลาใกล้ค่ำแล้ว ข้าพเจ้าจึงเข้าไป ในสถานการณ เพื่อดูโรงละครแห่ง หนึ่งเพราะว่าใกล้จะมาถึงบ้าน จึงคง คับข้าพเจ้าไม่เสียก่อน ก็พยายามเข้า ใจว่าคิดหนึ่งที่ว่า white อีกที หนึ่งก็ไม่ได้คำว่า Color ข้าพเจ้าก็เก ใจไว้ว่า "เอาเข้าแล้ว ขาวเมือง ที่แบ่งไว้ ที่นี้เป็นเมืองแรกแล้ว" หลละ" พร้อมกันนั้นก็ถามต่อไปว่า "มันแบ่งขั้วพรรคอะไรกันที่ห้อง ส่วนที่เขียวและขาว" ข้าพเจ้าเห็นเข้า ใจขึ้นก็ถึงรู้สึกถึงว่า ะเอาใจใจ ก็ประหม่นกึ่งหนึ่งซึ่งคงอยู่ ณนั้นแล้ว กล่าวอย่างนี้ข้าพเจ้าก็คิดว่า "โอ๊ยอย่า ไปเข้าห้องนั้นแล้ว" ข้าพเจ้าขึ้นใจ อยู่ทุกแห่ง ก็ถูกคนตัวแดง "กูไม่ ใจเข้านี้แล้ว" แล้วก็กินกาแฟ ที่ห้องนั้นก็คิดว่าว่า white อย่างไม่ ใจใจ ผู้หญิงตัวเป็นพวกที่เห็นคน ผิวดำ "นี่อะไร" เช่นนั้นก็เกิดเง ามดำเป็นเกลียว ทำที่ก็เกิดอยู่พัก หนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าขึ้นบ้านเราแล้ว ปล่อยให้จับมือออกมาเสียแล้ว เพราะ ผู้ร่วมคณะคงรู้ทางที่ควรจะไป พ

ในการประเดิม เริ่มชีวิต
ใหม่ของพวกป้าท้องถื่นๆ จะไป
เกาะเซหมัดมาแข่งชิงชัยกัน
เกี่ยวกับ ใครได้พระเอกไป ออก
อากาศ ของมันด้วย แต่เนื้อที่หรือ
เนื้อดินแล้ว มันไม่ป็น อย่างนี้
นะจ๊ะป้า เพราะของ 'เก๋' ซึ่งกำลัง
อยู่ยังไม่ได้อีก 'มยุรี' ยังอีกทั้ง
เขมเบสและเอมเบส ป้า อทิเช่นจด
หมายของ 'ฮอง' ของคุณสุภาพ
สวรี ผู้ป็น 'พิภกร' (ฮองนั้น ไร่ไม่ป็น
ไรเลยขอรับเจมาไรจนแล้วในไร่ ก็คือ
ฝังแล้วแต่ก็ไปอยู่ของโย-ทิว. ท่าน
หนึ่งเป็นตัวอย่าง!

เป็นความยาวที่เท่ากันที่สี่นี้เกี่ยวข้อง
 กับวิถีภายในโดยที่ประมาณ ห้าถึง
 เก้า นิ้ว ความผิดพลาด
 มวลสารที่รบกวน ซึ่งคงนามักมีมา
 จัดที่ ลอว์โซว์
 ที่จริง, จุดหมายของคุณ "พิ
 เทสและระบบธรรมชาติเป็นประเพณีที่
 ข้างหน้าที่ ๗ แล้วที่นี้กระแสดความ
 งาม ซึ่งทั้งหมดอันนี้มันมีงานทำ
 ไปที่ส่วน (๗ ne) โดยเพราะฉะนั้น
 ทนกับขบวนการนี้ คงทำให้อย่างสุด
 ซึ่งโดยที่มันมีบางบารวนาซึ่งจะ
 คุณอันนั้นบ้าง โลกเหล่านี้ทั้งนี้
 เอาละครับ...บรรทัดต่อไป
 "พิชิต" ฉบับนี้:
 ...ข้าพเจ้าจึงขอโอกาสที่
 มันเจส ดี ณ ๔ จากวัน (ชื่อวัน
 บัณฑิต (ส่วนหนึ่ง) เป็นผู้ผ่านคุณ
 โกรท) และคุณอาจ มรรณที่

หลายรายการของ ไทย-ท.ว. คือคุณ ส.ส.
สวีย์เจตต์มีจำนวนเพียง ๓ ราย
คือทั้งข้าพเจ้าเองไว้ในรายการวันพฤหัส
เจตต์มี ตามที่ ตามที่ ทนพูน (และ
ดังบทความของ "ตามที่ ทนพูน" (กร
๔ ตัว) ได้รับเงินจากกรมคลัง
ก็เป็นอันหมดจดจะแจ้งแสด
เขียนไปแล้วเมื่อสองสามวันก่อนใน
ในใจใจของทุกฝ่ายเสียที ก็คุณสม
กัญ. สก.บ้านหม้อขอขอบคุณสมศักดิ์

ออกอากาศ
ฉบับ
เกี่ยวกับราชทูตจีน
แบบ
เปิดเผยแก่กันเอง.

ทำให้ความกระตือรือร้นมา อย่าง
พร่าง...ขอบคุณนะจ๊ะ.

เสร็จสิ้น การ แดง ขั้ว
แล้ว คราวนี้ หัน มา ทาง บ้าน ผู้ อ่า
โดย เพราะ บ้าง สำหรับ ตัว

ปวราภพนาถให้แก่อุททง ๖ ผู้อ่าน
ไว้ในคอกหมอนของหมอฟันควม
อิสรเสรีที่ความศรัทธาความ
ก้มข้มเอื้อมถึง ชาวฮอลันดา
ดาสให้ดูๆ ผู้อ่านทุก ๆ คน
เข้ามา เปิดมอง แสงสว่าง
วิจารณ์เกี่ยวกับถาวร เปรียบ
"พระบาท" ขัณมโกลธเทศ
ผู้เขียนบ้าง แต่กระนั้นก็ยัง
หรืออีกประการใดหนึ่ง ผสม
ไว้เป็นความดีทางอุททง. ระเบียบ
รูปโฉมในพระมหากษัตริย์
ในสมัยนั้นๆ ออกไปอีก
เล็กน้อย. ●

